

LES ORACIONS ALEP EN ELS
APRENENTS DE CATALÀ COM A L2
AMB L'ÀRAB MARROQUÍ COM A L1.
ESTUDI LONGITUDINAL.

Anna Delort Puyol

Treball final de màster
Tutora: Dra. Lluïsa Gràcia Soler

Màster en ensenyament de català i de castellà com a segones
llengües
Universitat de Girona - 2018

Agraïments

Aquest treball no hauria estat possible sense la tutorització i el suport de la Dra. Gràcia, a qui agraeixo tot el temps que ha dedicat a corregir-me cada un dels apartats del treball, a contestar-me tants missatges i a facilitar-me tota la bibliografia que ha estat al seu abast. Gràcies, igualment, per obrir-me les portes del GALI sempre que ho he necessitat i en circumstàncies ben diverses.

També han estat persones indispensables en la composició d'aquest treball la meva professora d'àrab a Rabat, la Nawal Boulboul, i la meva companya i amiga Ikram El-Khayat. Totes dues han aportat el valor de poder comptar amb informació de primera mà i han estat peces clau a l'hora de resoldre algunes qüestions sobre el sistema lingüístic de l'àrab marroquí.

Agraeixo al Dr. Ferrer les bones paraules i bon gest de recordar-me puntualment de fer els deures, ja fos directament o indirecta. A la Dra. Palmada, els bons consells, tant de la vida acadèmica com de la personal. I a la Dra. Blecua, la bona comunicació i fluïdesa en les gestions de coordinació del màster.

Per últim, a la meva mare i a en Joel, us agraeixo moltíssim el temps que heu destinat a agafar-me el relleu per tal que jo pogués trobar-me amb el treball. Sense vosaltres l'equip que formem aniria molt coix!

A la meva filla Bruna

Abreviatures utilitzades en la descripció gramatical

AUX.	auxiliar
COP.	còpula
NEG.	negació
PART.	partícula
PASS.	passat
PL.	plural
POSS.	possessiu
PRES.	present
PREP.	preposició
PRON.	pronom
SING.	singular

Índex

Introducció	1
Adquisició de segones llengües	4
Estudis previs: les oracions ALEP	5
Metodologia	8
Les oracions ALEP en català	10
Atributives	10
Locatives	11
Existencials	11
Possessives	12
Les oracions ALEP en <i>darija</i>	13
Atributives	13
Locatives	14
Existencials	15
Possessives	17
Recapitulació	18
Hipòtesis sobre l'adquisició de l'ús de les ALEP	19
Anàlisi d'errors	21
Atributives	21
Locatives	23
Existencials	24
Possessives	25
Conclusions	29
Bibliografia	31
Annex 1	33
Annex 2	34
Annex 3	69

Introducció

Catalunya és país d'acollida d'un gran nombre de persones migrades provinents d'arreu, que parlen totes elles una gran varietat de llengües estrangeres. En aquest racó del món on fa relativament pocs anys s'hi parlava bàsicament el català i el castellà, ara hi trobem un escenari multilingüe i pluricultural, en una societat heterogènia que s'ha d'anar modelant i adaptant a una nova realitat. Les aules són el lloc ideal per a la integració social, i ensenyar la nostra llengua contribueix a la integració i amalgamatge culturals, per això aquest treball neix de la voluntat de transmetre el català als qui encara no el parlen, però també de voler conèixer una mica més la primera llengua d'alguns conciutadans.

De tots els grups d'estrangers empadronats a Catalunya, el marroquí constitueix el col·lectiu més nombrós: el 2016 hi havia 211.384 ciutadans d'origen marroquí empadronats a Catalunya, equivalents al 20,66% del total de la població estrangera (Idescat, 2017). El Marroc és el país d'origen extracomunitari més proper i el col·lectiu marroquí és el que més anys porta a Catalunya (la seva presència ja arrenca als anys setanta), això comporta unes conseqüències que tenen a veure amb la situació geogràfica dels dos països, la densitat demogràfica i la dilatació en el temps de la seva arribada, que fa que siguin un grup heterogeni amb particularitats socials, culturals, familiars i lingüístiques (Generalitat de Catalunya, Secretaria per a la Immigració, 2009).

La situació lingüística al Marroc és molt diversa i rica. Abans del procés d'arabització de tot el nord d'Àfrica que va iniciar-se l'any 682 amb el període d'islamització, a la zona ja es parlaven unes llengües que avui dia persisteixen i coneixem amb el nom genèric de *berber* o amazic. L'amazic actual comprèn tres varietats: el *tarifit*, al nord del país, el *tamazight*, a la zona central, i el *tashelhit*, al sud. La convivència entre aquestes llengües i l'àrab marroquí o *daríja* fa que cada una d'elles tingui característiques de l'altra respectivament, no només pel que fa al lèxic sinó també a estructures morfològiques i sintàctiques que s'han transmès d'una llengua a una altra. D'altra banda, a causa de les colònies francesa i espanyola al Marroc aquestes dues llengües també han tingut incidència en el *daríja* actual i podem trobar-ne petjada sobretot en

el lèxic. Tot i que les úniques dues llengües oficials al Marroc són l'àrab estàndard i l'amazic, la realitat és que el francès es considera una llengua de prestigi i s'utilitza en cercles socials alts, com la universitat, creant-se així una situació de diglòssia (o multiglòssia) amb el *darija* i l'amazic.

Tot i que l'àrab estàndard és la llengua que s'ensenya a les escoles i amb la qual es redacta la premsa o s'emeten els programes televisius, fora de les aules no té un paper gaire destacat en la societat marroquina. Per aquest motiu, un dels objectius d'aquest treball ha estat reunir dades sobre el funcionament de la llengua que realment s'utilitza al Marroc, el *darija*, exercici que ha estat difícil perquè pel fet de no considerar-se llengua oficial i amb la intenció de voler mantenir el prestigi de la llengua àrab intacte, no s'han engendrat gaires tractats sobre l'àrab marroquí (i encara menys al Marroc). La bibliografia sobre aquesta llengua és pobra, tal vegada obsoleta o descatalogada, i no totes les fonts són fiables; per tant, les obres consultades per aquest fi han estat majoritàriament manuals d'aprenentatge de la llengua oficials. En espanyol, s'ha consultat l'obra de Moscoso, la qual prenem com a referent l'àrab marroquí estàndard que es parla a Rabat. Per aquest motiu, han calgut aclariments sobre l'ús de la llengua marroquina que només persones natives podien oferir-nos. A més, el *darija* es pot escriure tant amb la grafia de l'àrab estàndard com amb lletres llatines, i ha estat necessari unificar els criteris de transcripció gràfica del conjunt de llibres consultats (Annex 1).

Al llarg de les següents pàgines tractarem un element lingüístic controvertit que va una mica més enllà de la simple adquisició dels verbs *ser* i *estar* que tradicionalment han ocupat un lloc destacat en els estudis sobre l'ensenyament de castellà o de català com a llengües estrangeres. Revisarem el funcionament de les oracions atributives, locatives, existencials i possessives (ALEP) en català i veurem per què suposen un repte per a tots aquells aprenents de català com a segona llengua. Tenint en compte que la influència de la primera llengua és un factor determinant en l'adquisició d'una llengua estrangera, realitzarem una anàlisi contrastiva entre el català i una llengua extracomunitària molt present a Catalunya, el *darija*. Aquest exercici ens permetrà oferir unes hipòtesis de partida segons les quals preveurem quins són aquells elements

que presenten més dificultats o menys, què s'aprèn abans o en estadis més avançats i per què. Un cop haguem analitzat els errors de la mostra de què disposem, les dades recollides ens permetran corroborar o rebatre les hipòtesis prèviament formulades. Abans, però, comentarem les teories sobre l'adquisició de segones llengües (ASL) en les quals es fonamenta aquest estudi longitudinal.

Pel que fa a la descripció de la llengua corresponent al català, s'exposen unes dades que han estat extretes i seleccionades de la Gramàtica del Català Contemporani (GCC) segons les necessitats que ha presentat la mostra. Per delimitar i exemplificar cada una de les oracions ALEP ens hem basat en el tipus de verb que requereix cada construcció (*ser/estar* per les atributives i locatives, *haver-hi* per les existencials i *tenir* per les possessives) i posteriorment n'hem explicat el sentit. Per exemple, podem trobar una oració possessiva on el verb utilitzat sigui *tenir* i que, en canvi, impliqui un sentit més aviat locatiu, com veurem al llarg del treball. Altres fonts bibliogràfiques sobre les quals hem treballat són un conjunt d'articles en què s'exposen les conclusions extretes d'una anàlisi contrastiva entre el català i una altra llengua i una anàlisi d'errors d'una mostra en concret, conclusions dels quals no podíem obviar, sobretot si tenim en compte que en algun cas es tracta la mateixa combinació de llengües que en aquest treball.

Adquisició de segones llengües

Com s'aprèn una llengua? Quan podem dir que ja la dominem? És més fàcil aprendre una llengua estrangera que s'assembla a la nostra, que no pas aprendre'n una de més llunyana? Preguntes com aquestes són les que l'estudi de l'adquisició de segones llengües (ASL) intenta resoldre des que a mitjans del segle passat se'n van fer les primeres aproximacions, quan es va relacionar la primera llengua (L1) amb l'aprenentatge d'una segona, tercera, quarta... llengua (L2). Des de llavors, la influència de la L1 en l'adquisició d'una L2 ha protagonitzat els girs teòrics d'aquests estudis.

Les primeres teories en ASL es fonamenten en l'anàlisi contrastiva (AC). Els seus defensors (Fries, Weinreich, Lado, citats a Gràcia *et. al*, 2003) van observar que diverses característiques en el discurs dels aprenents d'una L2 s'assemblaven a les de la seva L1. Aquestes observacions van portar a considerar que la primera llengua tenia un paper fonamental en l'aprenentatge d'una segona llengua. Van concloure que quan una L1 s'assemblava a la L2 es produïa una influència positiva i que, per tant, a l'aprenent li era més fàcil aprendre-la. En canvi, com més llunyana era la L1 de la L2, més errors es produïen, hi havia una influència negativa de la L1 a la L2 que causava interferències. Totes aquestes deduccions s'obtenien en fer una anàlisi contrastiva, la qual consisteix en comparar sistemàticament i contrastiva les dues llengües implicades en el procés d'aprenentatge, i s'utilitzava per tal de pronosticar els errors que es creia que es produïrien, en aquell moment considerats desviacions incorrectes de la llengua.

En veure que les previsions fetes per l'AC no es complien i que, d'altra banda, es cometien errors no previstos, l'anàlisi d'errors (AE) va oferir una nova percepció sobre el que era l'error, limitant considerablement el paper de la L1 en l'ASL. Corder (1967) declarà que «no podem millorar la manera d'ensenyar fins que no sapiguem més coses sobre la manera en què els aprenents aprenen (...), i els errors, si s'estudien sistemàticament, ens poden dir molt sobre això». A partir de llavors va néixer la idea que l'error pot aportar evidència sobre el sistema de la llengua de l'aprenent (el que ara coneixem com a *interllengua*, terme definit per Selinker, 1972). D'altra banda, les investigacions de Corder (1967) van portar a considerar l'existència d'una estratègia de

simplificació comuna a tots els aprenents segons la qual hi ha una tendència a elidir la còpula en el procés d'adquisició d'una L2.

Més endavant, cap a finals dels anys vuitanta neixen altres teories que sostenen que les seqüències d'aprenentatge són comunes a tots els aprenents d'una mateixa L2, independentment de la L1 de partida. Dulay i Burt, Wode (citats a Gràcia *et. al*, 2007) afirmen que els errors són propis del desenvolupament. També hi ha autors que estudien les similituds i les diferències entre els processos d'adquisició de la L1 i una L2 (Dulay, Burt, Krashen, Bley-Vroman, citats a Gràcia *et. al*, 2007), i els partidaris de la gramàtica generativa (Liceras, White, Hawkins, citats a Gràcia *et. al*, 2007), des d'una perspectiva universalista, es qüestionen si els aprenents adults d'una L2 tenen accés a la gramàtica universal, i en cas afirmatiu, si és directe o indirecte.

En l'actualitat se sap que són molts els factors que intervenen en l'adquisició d'una segona llengua; poden ser tant interns (edat dels aprenents, actitud envers la L2, necessitat comunicativa, estratègies pròpies...), com externs (tipologia de la L1 envers la L2, distància entre les dues llengües...). En aquest treball ens centrarem en la incidència que la L1 pot tenir a l'hora d'adquirir la L2. Més concretament, estudiarem el procés d'adquisició de les construccions ALEP en català per part d'un aprenent amb el *darija* com a L1. Admetem l'existència d'uns universals que regeixen alguns mecanismes d'adquisició d'una segona llengua però també defensem que la L1 té una influència transcendent en aquest procés.

Estudis previs: les oracions ALEP

Les construccions atributives, locatives existencials i possessives (ALEP) van començar a ser estudiades en conjunt als anys cinquanta i seixanta per diversos autors com Benveniste, Allen o Lyons (citats a Gràcia, 2014). A finals dels anys seixanta, investigadors defensors de la gramàtica generativa, com Fillmore, Bach, Jackendoff i Clark (citats a Gràcia, 2014) els van assignar estructures profundes idèntiques o molt similars. Cap als noranta, Freeze (1992) determinà que aquestes construccions són la derivació d'una mateixa estructura subjacent, i afegí que les còpules no es poden considerar elements lèxics, sinó la realització d'un tret locatiu de flexió.

Tal com explica Freeze (1992), aquestes construccions estan relacionades semànticament amb el que ell anomena el “paradigma locatiu universal”, on agrupa tant les locatives (a.), com les existencials (b.) i possessives (c.). Assumeix que en aquestes oracions el predicat expressa un estat de l’entitat, locació de la qual es predica. En les possessives el posseïdor és el lloc on es localitza allò posseït. Pel que fa a les atributives, es considera que les propietats són el lloc abstracte on es localitza l’entitat, ja sigui un lloc en l’àmbit de la malaltia (d.) o la intel·ligència (e.).

- a. La Maria és a l’escola
- b. A l’escola hi ha la Maria
- c. La Maria té un llapis
- d. La Maria està malalta
- e. La Maria és intel·ligent

Fins llavors s’havien fet estudis sobre la naturalesa i el funcionament de les construccions atributives, locatives, existencials i possessives, però pel que fa a l’àmbit de l’ensenyament de català, no en trobem gaire bibliografia anterior a les investigacions de Gràcia et. al (2008), en les quals es tracten les ALEP dins el marc de l’adquisició de segones llengües. En aquests estudis es va més lluny de la simple observació entre els usos i aprenentatge dels verbs *ser* i *estar* en castellà i/o català i s’examinen les construccions ALEP (anomenades així per Gràcia) en conjunt. L’autora realitza un estudi transversal en què s’analitzen entrevistes d’aprenents de català i castellà amb l’àrab marroquí, el romanès i el xinès com a L1. Té per objectiu investigar com influeixen les diferències tipològiques en l’adquisició d’aquestes construccions i quin és el paper de les estratègies universals de simplificació. A partir de les dades recollides, s’ofereixen unes conclusions de les qual n’hem escollit les que resulten més representatives per aquest treball:

- No es pot desmentir la hipòtesi universalista segons la qual l’elisió de les còpules és un fenomen general en l’ASL. Els aprenents amb un nivell més baix produeixen un nombre més elevat d’omissions que els que tenen un nivell més alt, independentment de la L1 que tinguin i de si existeix o no una forma

copulativa en la seva primera llengua. Tot i això, es té en compte que hi ha una dificultat metodològica en aquesta hipòtesi, ja que no se sap si, en cas que no hi hagi un verb equivalent a la còpula en la L1, els aprenents apliquen aquesta estratègia o bé recorren a la seva primera llengua.

- En estadis més avançats dels aprenents, algunes de les diferències entre la producció de cada grup només es pot explicar a partir de les propietats de la L1. Tot i que l'àrab no té una forma copulativa com el català ni, en molts casos, verbs equivalents als que utilitza el català per a les ALEP, dels tres grups analitzats és el que menys errors produeix en aquestes construccions. Per tant, es dedueix que l'absència de verb no és allò que causa més errors en el discurs dels aprenents. D'altra banda, s'observa que els aprenents amb el xinès com a L1, que és el grup que més errors comet, han de fer front tan a casos de formes noves com de desdoblament, és a dir, que pel que en la seva llengua no tenen forma n'hi ha una en la L2, o que pel que en xinès hi ha una sola forma en català/castellà n'hi ha dues. En el cas del romanès, que produeix més errors que el grup d'àrab, hi ha casos de desdoblements pel que en la seva L1 tenen una sola forma, en canvi, en àrab hi ha més casos de forma nova. En conclusió, es pot interpretar que els casos de desdoblament són els que més dificultats presenten a l'hora d'aprendre una L2.
- Altres factors que poden influir en el procés d'adquisició són: algunes característiques especials de les segones llengües, la diferència entre el català i el castellà (tots els aprenents s'exposen a les dues llengües), i les relacions i els límits no sempre clars entre els quatre tipus de construccions.

Metodologia

La mostra de què disposem consta d'unes entrevistes realitzades a un subjecte que formen part de la base de dades del Gabinet d'assessorament lingüístic per a la immigració (GALI) de la Universitat de Girona. Aquestes entrevistes (Annex 2) estan enregistrades, transcrites i codificades fent servir el format CHAT del projecte CHILDES (Mac Whinney, 2000). Cada entrevista té tres parts: en la primera fase es demana informació sobre l'edat, els estudis, la família, el lloc d'origen, i sobre les preferències pel menjar o per les assignatures; en la segona part es demana a l'aprenent que formuli preguntes a l'entrevistadora sobre els mateixos temes de què s'ha parlat en la primera part; finalment es mostren les imatges del conte il·lustrat *Frog, where are you?* (M. Mayer, 1969) (Annex 3) amb el qual es pretén que el subjecte n'expliqui el contingut o faci una descripció d'allò que veu, per tal d'obtenir una mostra del discurs més narratiu de l'aprenent.

En aquest estudi longitudinal s'han recollit entrevistes d'un subjecte realitzades al llarg de dos cursos acadèmics, enregistrades cada 3 mesos aproximadament. En total s'han analitzat 21 entrevistes, corresponents a 7 estadis diferents, tot i que en les tres corresponents al cinquè estadi la producció oral de l'aprenent és molt baixa i no n'hem obtingut resultats útils per aquest treball. La proporció d'oracions ALEP que s'ha obtingut és 119 construccions: 19 atributives (15,96%), 29 locatives (24,37%), 54 existencials (45,38%) i 17 possessives (14,28%).

El subjecte és una persona nascuda a Tànger, el Marroc, que en el moment de la primera entrevista tenia 12 anys, cursava 1r d'ESO i feia 3 mesos que vivia a Catalunya. A banda de l'àrab marroquí tenia nocions de francès i de castellà, i el domini que tenia d'aquestes dues llengües era el següent:

Llengües	Parla	Entén	Llegeix	Escriu
Castellà	Regular	Regular	Malament	Malament
Francès	Bé	Bé	Bé	Bé

Taula 1: Domini de segones llengües del subjecte

Abans de procedir a enregistrar les entrevistes es va recollir informació sobre l'ús que el subjecte destinava al català en la vida quotidiana, i d'entre una escala de quatre nivells (sempre, sovint, a vegades i mai), va indicar que sovint parlava català al carrer, que a casa ho feia a vegades, i que mai no l'utilitzava amb els amics.

Les oracions ALEP en català

Les oracions ALEP en català poden presentar diverses formes i, en molts casos, la línia divisòria entre cada una d'elles no és gaire clara. El que totes tenen en comú és que es construeixen amb una tipologia de verbs amb molt poca càrrega semàntica: *ser/estar*, *haver-hi* i *tenir*.

Per a un estudi profund del funcionament dels usos dels verbs *ser*, *estar* i *haver-hi*, es pot consultar la Gramàtica del Català Contemporani (GCC), en la qual Ramos fa una explicació detallada de la predicació no verbal obligatòria. Per aquest treball, però, restringirem els tipus d'oracions ALEP als casos que en són més representatius i més freqüents en el discurs dels aprenents de català com a segona llengua.

Atributives

A diferència d'altres llengües romàniques que gairebé tenen un ús nul o molt restringit dels verbs derivats de STARE ('estar') en llatí (francès, italià, romanès...), el català, tot i que en menys mesura que el castellà o el portuguès, ha desenvolupat molt els usos d'aquest verb, en detriment dels usos del verb derivat d'ESSE ('ser'). Tanmateix, l'extensió del verb *estar* no ha estat uniforme a tot el territori ni afecta de la mateixa manera totes les construccions en què poden aparèixer els verbs *ser* i *estar* (Ramos, 2002: 1993).

Les oracions atributives en català es construeixen amb un verb copulatiu, en aquest cas *ser* i *estar*, amb molt poca càrrega semàntica, la qual cosa converteix el predicat no verbal en un predicat bàsic (Ramos, 2002: 1953). De fet, el verb *ser* conté gairebé gens d'informació semàntica i funciona merament com a nexa i marcador de la temporalitat oracional. Pel que fa al verb *estar*, conté un valor aspectual i té un ús molt més restringit, i apareix en construccions en què altres llengües no hispàniques utilitzen el verb que correspon a *ser* (Ramos, 2002: 1959).

L'aparent ambigüïtat en la delimitació d'usos d'aquests dos verbs fan que els propis catalanoparlants sovint cometem errors normatius a l'hora d'utilitzar-los. Per tant, en el present treball no analitzarem els errors segons la gramàtica normativa sinó que ens

basarem en l'ús que en fan els propis catalans, i no comptarem com a error allò que també podem trobar en el discurs col·loquial d'un catalanoparlant.

Les oracions atributives que tindrem en compte en aquest estudi es construeixen amb els verbs *ser/estar* i un atribut adjectiu o participi (a. i b.), un sintagma adverbial (c.) un sintagma preposicional (d.), un nom sense determinant (e.) o un pronom possessiu (f.).

- a. NOK¹ Tànger és gran
- b. NOK El nen està enfadat
- c. El llibre és aquí
- d. El llibre és de la Maria
- e. Això és així
- f. Això és meu

Locatives

Les oracions locatives són aquelles que expressen la localització o permanència d'un subjecte determinat en un lloc. Tot i que depèn de la interacció de les característiques sintàctiques i semàntiques dels constituents de l'oració, tan *ser* com *estar* poden aparèixer en aquest tipus de construccions.

- a. NOK No hi és, la granota
- b. NOK el nen i el gos estan al bosc
- c. NOK els meus amics que estan al Marroc

Existencials

Les construccions existencials en català es formen amb el verb *haver-hi*. Segons Ramos (2002: 2000), realitzen la funció de presentar el referent designat pel SN que apareix a la dreta del verb, i per això acostuma a ser un SN indefinit. Sovint apareixen amb un locatiu que situa el SN en un lloc determinat.

¹ Les sigles a l'inici d'un exemple corresponen a la identificació d'un subjecte. Els exemples que no porten cap sigla al davant els ha proposat l'autora.

A banda dels verbs utilitzats en cada una de les construccions, la diferència de les existencials amb les locatives és la disposició dels constituents de l'oració i el caràcter remàtic que adquireix el SN en les existencials, que tan pot ser subjecte com CD (Ramos, 2002: 1995).

- a. NOK Hi ha molts professors
- b. Aquí hi ha molts professors

Possessives

En les oracions possessives que analitzarem s'utilitza el verb *tenir* per expressar la relació de «pertinença» (alienable o inalienable) entre dues entitats que poden ser tant físiques (a.) com abstractes (b.).

- a. La Maria té un llapis
- b. NOK tinc un germà

Tanmateix, en català podem trobar un tipus de construccions amb el verb *tenir* que expressen propietats o estats (c.), o que tenen un sentit locatiu (d.) (Ramos, 2002: 2033).

- c. NOK té els cabells curts
- d. el gos té el cap dins del pot

Les oracions ALEP en *darija*

Atributives

A diferència del català, l'àrab no utilitza cap verb per construir oracions atributives en present. Tot i que el verb *kana* seria l'equivalent als *ser* i *estar* del català, aquest verb no és necessari per a aquestes construccions en present, perquè l'àrab, i per extensió el *darija*, utilitza una estructura sense verb explícit, una *frase nominal*. La relació atributiva s'expressa en present mitjançant la simple juxtaposició del subjecte i l'atribut (Sánchez, 2002: 47), els quals en *darija* concorden en gènere i nombre.

- a. *Ana bennay* (Moscoso, 2006: 113)
Jo paleta
Jo sóc paleta
- b. *El-bint maridha bsaf* (Chekayri, 2011: 145)
La noia malalta molt
La noia està molt malalta
- c. *Wahad juj shab galsin f el-qahwa* (Moscoso, 2006: 104)
Un parell nois asseguts PREP. el cafè
Dos nois estan asseguts a la cafeteria
- d. *Hada wahd el-kado l el-'ayla* (Moscoso, 2006: 113)
Aquest un el regal PREP. la família
(Això) és un regal per la família
- e. *Shhal es-sa'a daba?* (Moscoso, 2006: 94)
Quina la hora ara
Quina hora és?
- f. *El-lun hmar / lunu hmar / el-lun dyalu hmar* (Moscoso, 2006: 124)
El color vermell / color+POSS. vermell / el+color PART.+POSS. vermell
És de color vermell

No obstant això, per construir una oració atributiva amb negació sí que es requereix el verb *kana*. En aquest cas en *darija* s'utilitza la forma perfectiva combinada amb la negació en passat i una partícula postverbal.

- a. *El-lakhar ma kan-sh zwin* (Moscoso 2006: 104)
 El+final NEG.PASS. COP.PASS. PART. bonic
 ‘El final no és bonic’

Les oracions atributives en passat i futur també es construeixen amb el verb copulatiu *kana*. Per construir una oració en futur, en *darija* s'utilitza una fórmula en què la partícula *gad* marca el temps verbal i precedeix el verb, del qual es pren la forma en present.

- a. *El-'urs daly wa 'imrati kan sghir* (Chekayri, 2011: 330)
 El casament PART.+POS. i dona+POSS. COP.PASS. petit
 El nostre casament va ser petit
- b. *Had es-shi ma gad ykun mezyan* (Moscoso, 2006: 282)
 Aquest la cosa NEG.PASS. PART. COP.PRES.3aSING. bo
 Això no serà bo

Locatives

Així com amb les frases nominals atributives, les frases locatives en àrab i en *darija* també poden construir-se sense verb, amb la juxtaposició d'un subjecte i un predicat, en aquest cas un sintagma preposicional en comptes d'un nom o un adjectiu.

- a. *Hiyya daba f el madrassa* (Moscoso, 2006: 124)
 Ella ara PREP. l'escola
 Ara ella està a l'escola; És a l'escola

Tal i com Gràcia et al. (2008) comenta citant a Caubet (1993: 35), una altra forma de construir oracions locatives és utilitzant els participis actius del verb *kana* (*kayn*, *kayna* i *kaynin*) quan l'oració locativa es refereix al present actual o apareix en construccions gnòmiques. Aquesta mateixa estructura és la que trobem en les oracions existencials, però a diferència d'aquestes, en les locatives el SN apareix amb un valor definit amb l'ordre SN+V+PRED.

- a. *Azzuz kayn f-Fes* (Gràcia et. Al, 2008: 55)
 Azzuz COP. PREP.+Fès
 L'Azzuz és a Fès

b. *El-qarawyin kayna f-Fes* (Gràcia et. Al, 2008: 55)

La Qarawyina COP. PREP. Fès

La Qarawyina és a Fès

Tanmateix, aquest ús no s'estén a tot el territori marroquí i, si bé en dialectes centrals com el de Rabat sí que podem trobar-ne exemples, a la ciutat de Tànger, d'on és originari el subjecte de la nostra mostra, aquesta estructura no s'acostuma a utilitzar per a oracions locatives i queda reservada majoritàriament per a l'ús de les oracions existencials.

En canvi, sí que podem trobar oracions equivalents a les locatives del català que en *darija* contenen un participi actiu i que alhora segueixen el mateix ordre sintàctic que veurem en les existencials (V+SN+PRED.). En aquest cas fan referència a un SN determinat.

a. *Kayn Driss f d-dar* (Peace Corps, 2011: 40)

COP. Idriss PREP. la casa

L'Idriss és a casa; A casa hi ha l'Idriss

La negació de les construccions locatives es formula, com en les oracions atributives, mitjançant la negació en passat *ma*, que precedeix el participi actiu del verb copulatiu, i la partícula *sh* a la dreta del verb.

a. *Ma-kayn-sh Tom f l-qhwa* (Peace Corps, 2011: 40)

NEG.+COP.+PART. Tom PREP. la cafeteria

En Tom no és a la cafeteria

Existencials

Les oracions existencials tenen una estreta relació amb les oracions locatives. Com hem avançat anteriorment, els participis actius del verb 'ser' en àrab estàndard s'utilitzen en *darija* majoritàriament per construir oracions existencials.

a. *Kayna bezzaf d el-khadma* (Moscoso, 2006: 296)

COP. molt PREP. la feina

Hi ha molta feina

- b. *Kayna sh-shta bezzaf* (Moscoso, 2006: 296)
 COP. la pluja molt
 Hi ha molta pluja; Plou molt
- c. *Kayna sinima f had el-blad?* (Moscoso, 2006: 296)
 COP. cinema a aquest la ciutat
 Hi ha cinema en aquesta ciutat?
- d. *Kaynin sh-shli* (Moscoso, 2006: 296)
 COP. els seients
 Hi ha seients
- e. *Kaynin bezzaf d en-nas hna l-yum* (Moscoso, 2006: 296)
 COP. molt de la gent aquí l'avui
 Hi ha molta gent aquí, avui

La negació de les construccions existencials es formula exactament igual que en les oracions locatives.

- a. *F had el-medina ma kaynin shay almagharyba bsaf* (Chekayri, 2011: 458)
 A aquest la-ciutat NEG. COP. PART. marroquins molt
 En aquesta ciutat no hi ha gaires marroquins

Les oracions existencials en passat i futur es construeixen mitjançant la conjugació del verb *kana*, que concorda amb el subjecte. Sense necessitar els participis actius, s'utilitza el temps passat per al passat, però el present per al futur, com en les oracions atributives.

- a. *L-barah kan r-rih* (Moscoso, 2006: 296)
 El ahir COP.PASS. vent
 Ahir hi havia vent; Ahir feia vent
- b. *L-barah kanu n-nas* (Moscoso, 2006: 296)
 El ahir COP.PASS. gent
 Ahir hi havia gent
- c. *Gadda ykun / tkun shta* (Moscoso, 2006: 296)
 Demà COP. pluja
 Demà hi haurà pluja; Demà plourà

d. *Gadda ykunu n-nsa*

(Moscoso, 2006: 296)

Demà COP. dones

Demà hi hauran dones

Possessives

Les oracions possessives de l'àrab són molt diferents de les del català, ja que en àrab, com en moltes altres llengües, no existeix un verb paral·lel al *tenir* del català (Sánchez, 2002: 50). Aquestes frases possessives en *darija* es construeixen igual que en àrab, amb una frase nominal, sense cap verb explícit, formada per un subjecte (allò posseït) a la dreta de l'oració i un sintagma preposicional (el posseïdor) a l'esquerra. Tanmateix, degut a la pèrdua de casos en les varietats dialectals, les frases possessives que en la llengua estàndard divergeixen tant del català adopten unes formes i un ordre en *darija* que s'acosten força al model d'altres llengües. Es podria dir que segueixen un sistema de concordança, en què la partícula *'and* apareix o bé sola i seguida del SN o bé seguida del pronom personal del posseïdor. Per a Caubet (1993) (citada a Gràcia et. Al, 2008: 55) aquest sintagma locatiu està en una fase molt avançada de verbalització.

a. *Moha u Fatima 'ndhum juj bnat u wld*

(Peace Corps, 2011: 44)

Moha i Fatima PART.+PRON.3a.PL. dues filles i fill

En Moha i la Fàtima tenen dues filles i un fill

b. *'ndna ustad mzyan*

(Peace Corps, 2011: 44)

PART.+PRON.1a.PL. professor bo

Tenim un bon professor

c. *Wesh 'ndk dar f l-mgrb?*

(Peace Corps, 2011: 44)

AUX. PART.+PRON.2a.SING. casa a El Marroc?

Tens casa al Marroc?

d. *La, ma-'ndy-sh.*

(Peace Corps, 2011: 45)

No NEG.+PART.+PRO.1a.SING.+PART.

No, no en tinc. Tinc casa als Estats Units.

Com ja hem vist en les altres oracions ALEP, el futur en les possessives també requereix l'ús del verb copulatiu, que en aquest cas es conjuga en present i precedeix la partícula possessiva *'and*.

a. *Ykun 'andna 'zib* (Moscoso, 2006: 296)

COP. PART+PRON.1a.PL. granja

Tindrem una granja

Recapitulació

En general, podríem considerar que la característica més rellevant de la forma en què es construeixen les ALEP en *darija* és el fet que algunes d'aquestes oracions no porten cap verb explícit. En contrast amb com ho fa el català amb els verbs *ser*, *estar*, *haver* i *tenir*, l'àrab construeix algunes d'aquestes oracions amb la juxtaposició del subjecte i un complement. En el cas de les atributives, ho fa amb un atribut, en el cas de les locatives, en els exemples vistos, amb un sintagma preposicional nucli del qual és la preposició derivada de l'àrab *fi* ('a' o 'en'). Tot i això, les locatives i les existencials estan molt relacionades entre si per l'ús dels participis actius del verb copulatiu *kana* (significat dels quals podríem entendre com 'haver estat') en ambdós casos. Finalment, les possessives tampoc no es construeixen amb cap verb explícit, tot i que ho fan amb una partícula que, a diferència d'altres, sí que es conjuga amb els pronoms personals freqüentment. El verb copulatiu és utilitzat en totes les oracions ALEP en *darija* per a temps verbals que no són en present, així com és necessari per construir algunes de les oracions amb una conjunció negativa.

Hipòtesis sobre l'adquisició de l'ús de les ALEP

A banda de la teoria generalista segons la qual els aprenents d'una L2 tendeixen a elidir les construccions amb còpula en els estadis més preliminars de l'adquisició de la llengua, caldria veure si en els aprenents de català amb el *darija* com a L1 aquesta elisió es manté en els estadis més avançats o no, i si, en cas de fer-ho, això és a causa del fet que en la seva L1 no utilitzen el verb copulatiu per a les oracions atributives. Si tenim en compte els estudis de Gràcia et al (2008: 69) en què s'observa que "allò que causa més dificultats no és el fet de no tenir verb en la major part de les oracions", ens atrevim a pronosticar que els errors que cometran els aprenents en les oracions atributives seran, primerament, d'elisió, però que en estadis avançats sí que inclouran el verb copulatiu en les seves produccions. Els errors de conjugació que es puguin cometre en la mostra que estudiarem no seran comptabilitzats perquè estan relacionats amb un altre element gramatical de la llengua i no pas amb l'ús de les oracions ALEP.

Les oracions locatives i existencials són les que podrien causar més errors en el discurs dels aprenents de català com a L2 amb el *darija* com a L1. Aquestes construccions estan molt relacionades tant morfològicament com semàntica, ja que en molts casos es construeixen de la mateixa manera, amb els participis actius de *kana*; és a dir, allò que en *darija* s'expressa amb una sola forma, en català es fa amb dos (o tres) verbs diferents (*ser/estar* i *haver-hi*). Aquesta situació de desdoblament i les observacions de Gràcia et al (2008: 69) segons les quals "és més complicat distingir formes diferents en la L2 per a allò que en la L1 és una sola forma", porten a diverses conclusions. D'una banda, és pronosticable que els aprenents trigaran en utilitzar una de les dues formes, ja que n'escolliran una d'entre les dues per a l'estructura verbal que ells coneixen. Alhora és probable que cometin errors d'omissió del verb en les oracions locatives que ells construïrien en *darija* amb la mera juxtaposició del subjecte i un sintagma preposicional. D'altra banda, no és estrany pensar que hi haurà dificultats en distingir els dos tipus d'oracions més enllà de les diferències sintàctiques que pugui haver-hi (ordre dels constituents dins l'oració), fet que pot produir errors de confusió entre els verbs utilitzats en català.

De totes les ALEP, sembla que les oracions possessives són les que estructuralment s'assemblen més entre el *darija* i el català, ja que encara que el *darija* no utilitza cap verb en aquesta oració sí que requereix una partícula que es pot conjugar amb un pronom. Hipotèticament, l'aprenent de català amb el *darija* com a L1 no hauria de tenir més dificultats en aprendre aquesta oració que en les altres mencionades. Tanmateix, el fet que en àrab allò posseït tingui valor de nucli en el sintagma i no pas el posseïdor, com seria el cas en català, podria provocar algunes confusions en l'aprenent, sobretot en els estadis més preliminars de l'adquisició de la L2, però aquest aspecte formaria part d'un anàlisi de la sintaxi de les llengües. A mesura que es vagi progressant en el procés d'aprenentatge i en estadis més avançats, les construccions possessives no haurien de presentar gaires errors d'ús.

Anàlisi d'errors

Tot seguit es presenta una anàlisi dels errors detectats en la mostra, els quals han estat classificats segons el tipus d'oració ALEP de què es tracta. Cal tenir en compte, però, que els percentatges d'errors tenen un valor relatiu, ja que les dades obtingudes són limitades.

Atributives

La producció d'oracions atributives en la mostra és relativament baixa comparada amb altres tipus d'oracions ALEP (19 oracions atributives de 119 oracions ALEP), cosa que ens permetrà fer-ne un estudi detallat i minuciós, en el qual intentarem esbrinar si el nombre d'omissions del verb copulatiu és major en els primers estadis d'aprenentatge i, en aquest cas concret, si això es pot explicar pel fet que en estadis inicials hi ha una tendència a elidir la còpula o bé si és a causa de la manca de verb copulatiu en les atributives de la L1.

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
ATRIBUTIVES							
Correctes	--	6	5	2	--	2	1
Error	1	1	--	--	--	--	1
Total	1	7	5	2	--	2	2
% errors	100%	14.28%	0%	0%	--	0%	50%

Taula 2: Nombre d'oracions atributives produïdes

Tots els errors comesos en els primers estadis són errors d'omissió del verb copulatiu, els veiem en oracions atributives a les quals els manca el verb *ser* o *estar*. El primer exemple el trobem a l'entrevista 1 (1) i el segon, a l'entrevista 2 (2). A partir de llavors la producció d'aquestes oracions no conté cap error d'omissió del verb.

(1) *CAF: i el nen què fa?
NOK: sorprès [=sorpés] [].

(2) *NOK: m: tu e: petita
*CAF: hm.
NOK: com jo què fa a la institut [=instititut] [] què?

Si en la primera entrevista l'error és l'elisió del verb *estar* en present (*està sorprès*), a la segona s'omet el verb *ser* en passat (*quan eres petita*). Tanmateix, podem observar com l'aprenent va adquirint els usos dels verbs copulatius a mida que l'aprenentatge evoluciona. En la segona entrevista el subjecte demostra que ja sap utilitzar el verb *ser* en oracions atributives en present (6 produccions correctes). Aquest també és el cas de les dues entrevistes següents, on es produeixen un total de 7 oracions atributives en present correctes i cap error. Més endavant, a la sisena entrevista, s'evidencia el control que té sobre aquests mateixos verbs en passat amb la producció de 2 oracions atributives en pretèrit correctes i cap error. A l'última entrevista, trobem una oració atributiva en present d'indicatiu correcta i un exemple en el qual s'utilitza el verb *fer* en comptes de *ser*, en una oració que en català formularíem amb el present de subjuntiu.

- (3) *NOK: sí, e: quan fas gran bueno més gran això e: et vols quedar aquí o viatges a un altre lloc [=loc] [*] i quedaràs allà?

En aquest cas podríem considerar que l'omissió del verb copulatiu (*quan siguis gran*) és substituïda per l'ús del verb *fer*, que tot i que no és incorrecte des d'un punt de vista normatiu, representa una alternativa a l'opció de la frase tal i com la dirien els parlants de català com a L1. Per aquest motiu diferenciarem dos tipus d'errors diferents: els d'omissió del verb i el de substitució del verb *ser* per un altre verb, tal i com indiquem a la següent taula:

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
ATRIBUTIVES							
O=ser/estar	1	1	--	--	--	--	--
Altre verb=ser	--	--	--	--	--	--	1

Taula 3: Nombre i tipologia d'errors en oracions atributives

Aquesta seqüència d'errors i les oracions correctament produïdes demostren que hi ha un progrés favorable en l'aprenentatge i domini de les construccions atributives. En el primer estadi hi ha un major percentatge d'errors per ommissió del verb, que disminueix al llarg del progrés d'aprenentatge amb l'adquisició del funcionament del verb copulatiu i amb la incorporació dels diferents usos dels verbs.

En canvi, en estadis més avançats el subjecte comet un error d'utilització d'un verb erroni, que es podria explicar per dues causes diferents: la no necessitat del verb copulatiu per a formular la mateixa oració en la L1, que produiria l'error d'haver escollit un verb diferent; i el fet que segons el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) (2001), els aprenents al nivell llindar o B1 prenen més riscos a l'hora de fer produccions en la L2 i, conseqüentment, cometen més errors. En aquest cas l'estratègia del subjecte és recórrer a una formulació de la L2 que existeix i que coneix (*fer-se gran, quan et fas gran...*) per tal d'expressar allò que vol dir, tot i que no sigui la manera més genuïna de fer-ho en aquesta llengua.

Locatives

Com en les oracions atributives, en les locatives ens interessa fixar-nos en els usos dels verbs *ser* i *estar* correctes i en els errors comesos tant per omissió del verb com per altres causes.

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
LOCATIVES							
Correctes	1	1	10	4	--	6	5
Error	1	--	1	--	--	--	--
Total	2	1	11	4	--	6	5
% errors	50%	0%	9.09%	0%	--	0%	0%

Taula 4: Nombre d'oracions locatives produïdes

La producció total d'aquestes construccions a la mostra són 29 oracions. Com podem veure en la taula, els errors produïts en oracions locatives els trobem en les primeres entrevistes (1 i 3). Tant en el primer cas com en el segon es tracta d'errors comesos per elisió del verb, i tot i que ambdues construccions mantenen el mateix ordre de components, és interessant fixar-nos-hi amb detall i per separat.

A la primera entrevista el subjecte produeix una oració amb estructura SN+SPrep, tal i com formularia una locativa en la seva L1.

- (4) *CAF: o un llac? hm, i què fan? què fa el gos?
 NOK: el gos sobre el cap [//] de fill [=fil] [].

Tot i que a simple vista la manca de verb en l'exemple no implica que hagi de ser un verb copulatiu (bé podríem dir *el gos puja sobre el cap del nen* en comptes d'*el gos està sobre el cap del nen*) hi ha dues circumstàncies que relacionen d'una manera clara l'oració del subjecte amb una construcció locativa: 1) el fet que generalment en la L1 de l'aprenent les locatives es construeixen sense verb i amb la juxtaposició del SN i un SPrep, i 2) la pròpia imatge del conte sobre el qual està parlant, que il·lustra un gos a sobre del cap d'un nen (Annex 3).

En el segon exemple ens trobem una estructura molt semblant a l'anterior, la juxtaposició en català d'un SN amb un SPrep.

- (5) *NOK: el seu cara dins <de> [//] del pot.
*CAF: sí té el cap al pot.

En aquest cas l'aprenent vol formular una oració locativa per descriure que el gos té el cap dins del pot, formulació que en català és més comuna d'expressar amb una oració possessiva amb sentit locatiu. A la següent entrevista, el subjecte torna a formular una oració amb el verb *estar*, aquesta vegada sense ometre el verb, per descriure el mateix:

- (6) el gos <està un got> [//] <un got
està a dins de el gos> [//] la cara del gos
*ROB: sí.
*NOK: està a dins del got

Pel grau de dificultat que representen, aquest tipus d'oracions que podrien ser possessives amb sentit locatiu mereixen ser tractades amb deteniment. Més endavant veurem l'evolució que fa el subjecte davant aquests casos.

Existencials

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
EXISTENCIALS							
Correctes	--	13	10	8	--	12	7
Errors	1	2	--	1	--	--	--
Total	1	15	10	9	--	12	7
% errors	100%	13.33%	0%	11.11%	--	0%	0%

Taula 5: Nombre d'oracions existencials produïdes

La producció total d'oracions existencials (54 oracions) és la més elevada de tota la mostra en comparació amb les altres oracions ALEP analitzades. A diferència de les atributives i les locatives, en les quals els errors d'omissió del verb eren presents sobretot en els primers estadis d'aprenentatge de la L2, en el cas de les existencials no trobem cap error per ommissió del verb. En canvi, la majoria dels errors comesos són causats per la confusió del verb *haver-hi* amb altres verbs com *fer* o *ser*.

En la primera entrevista trobem un error que no es pot explicar per la influència de la L1, més aviat semblaria que obeeix a raons pròpies de l'adquisició de la L2 en nivells molt inicials, quan el subjecte encara no és capaç de produir cap oració existencial.

- (7) *NOK: quatre hi ha.
*CAF: quatre? no t'entenc què vols dir?
*NOK: m:
*CAF: quatre anys?
*NOK: no quatre xxx.
*CAF: ah que fa quart!

A la segona entrevista trobem dos casos de confusió amb el verb *ser*, on el subjecte confon l'oració existencial per l'oració locativa:

- (8) *CAF: què fan?
NOK: es veure granota [=granata] [] no hi ha al dins del pot.
- (9) *CAF: i ara què fan?
*NOK: es troba aquesta granota.
*CAF: hm.
*NOK: no hi ha.

En ambdues oracions el subjecte és indefinit i, per tant, això comporta que en català s'utilitzi el verb *ser* juntament amb el clític *hi* per indicar que *la granota no hi és*.

Alhora, l'aprenent tendeix a utilitzar el verb *haver-hi* de manera abundant en casos en què es podrien utilitzar molts altres verbs, sense que això representi un cas de confusió entre verbs sinó més aviat un fenomen de sobreproducció o hipercorrecció.

Possessives

Les oracions possessives són les que tenen menys presència en la mostra; de totes les oracions ALEP, només 17 són d'aquest tipus. A més, són les que presenten un

percentatge més elevat d'errors en cada entrevista. Tot i que aquest percentatge va disminuint a mesura que el subjecte va adquirint la llengua, la producció d'aquest tipus d'oracions també és menys concurrent en les últimes entrevistes.

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
POSSESSIVES							
Correctes	2	1	4	--	--	--	1
Errors	4	2	1	--	--	--	1
Total	6	3	5	--	--	--	2
% errors	57.14%	66.66%	20%				50%

Taula 6: Nombre d'oracions possessives produïdes

Com veurem en detall més endavant, la tipologia d'errors comesos se centra de manera general en errors de conjugació del verb, però per aquest treball no tots els hem comptabilitzat com a errors, ja que, com avançàvem anteriorment, l'objectiu que cerquem és analitzar els usos de les oracions ALEP i els errors que se'n deriven.

	Entr. 1	Entr. 2	Entr. 3	Entr. 4	Entr. 5	Entr. 6	Entr. 7
POSSESSIVES							
0=tenir	3	1	1	--	--	--	--
Tenir=altre v.	--	1	--	--	--	--	--
Altre v.=tenir	--	--	--	--	--	--	1

Taula 7: Nombre i tipologia d'errors en oracions possessives

Com en altres tipus d'oracions ALEP, els casos d'omissió del verb *tenir* els trobem sobretot a la primera entrevista. En els exemples següents, que formen part de la primera entrevista, cal fer una distinció entre els errors detectats.

- (10) *NOK: e: quants anys tens?
 *CAF: vint-i-tres, en ella també li pots fer preguntes eh!
 *MEL: jo?
 *NOK: quantes anys [?]

En aquest primer fragment, l'aprenent produeix una oració possessiva de manera correcta, presumptament per repetició de la pregunta que l'entrevistadora li ha fet anteriorment (*quants anys tens?*) i que es pot consultar a l'annex..., però més endavant omet el verb per formular la mateixa pregunta, indicatiu que l'adquisició de les formes i usos dels verb encara no està consolidada.

- (11) *NOK: hm, e: i tu e: tinc xxx germà?
 *MEL: tinc un germà.
 *NOK: quin cabells curts?
 *MEL: els té curts m: castanys com jo.
- (12) *NOK: m: ulls [=uls] [*] a què colors?
 *MEL: els té marrons.

En aquests altres dos casos, el subjecte no ha rebut la formulació de la mateixa pregunta durant l'entrevista. És evident el desconeixement de la necessitat del verb *tenir* en aquests usos en què es pregunten les característiques d'un tret físic d'una persona coneguda (*té els cabells curts o castanys?; de quin color té els ulls?/de quin color els té?*).

En la segona entrevista trobem un cas en què s'utilitza el verb *tenir* en lloc d'un altre verb (*i quants anys fa que vius/ets aquí a Girona?*).

- (13) *NOK: i quant anys té aquí al Gerona?

Finalment, cal que ens aturem i analitzem amb deteniment les oracions possessives amb sentit locatiu. Tal i com avançàvem en l'apartat de les oracions possessives, aquestes construccions han suposat una dificultat afegida en l'adquisició de les ALEP. A continuació es mostra l'evolució que ha fet l'aprenent en la producció d'aquesta oració possessiva en què l'objectiu és transmetre que *el gos té el cap al pot*.

Entr. 1	*CAF: tornem-hi així què el gos què li ha passat amb el pot? el pot el té a on? com es diu això? *NOK: cap. *CAF: el cap, té el cap a on? *NOK: un pot. *CAF: a dintre un pot. *NOK: <sí> [<].
Entr. 2	*CAF: molt bé i què li passa al gos? *NOK: el gos <el> [/] <el> [/] el cara *CAF: hm. *NOK: a dins del pot.

Entr. 3	*CAF: i què li passa al gos? @Comment: l'entrevistada riu. *NOK: el seu cara dins <de> [//] del pot. *CAF: sí té el cap al pot.
Entr. 4	el gos <està un got> [//] <un got està a dins de el gos> [//] la cara del gos *ROB: sí. *NOK: està a dins del got
Entr. 6	el gos va trencar el got que està a sobre del seu cap
Entr. 7	i el gos e: està e: el seu cap [?] dins del got

Com podem veure, en la primera entrevista l'aprenent no és capaç de formular cap tipus d'oració ALEP, i en totes les següents produccions es formulen oracions locatives ja sigui amb omissió del verb (entrevistes 2 i 3), com es construïrien en *darija*, o amb verb explícit. Per tant, podem concloure que les oracions possessives amb sentit locatiu no han estat assumibles per l'aprenent ni tan sols en els estadis més avançats i que en el seu lloc ha produït oracions locatives amb el verb *estar* en els nivells més avançats.

Conclusions

Tal i com apuntàvem a la introducció, aquest treball neix amb la voluntat de conèixer millor la llengua que es parla al Marroc i que representa una de les primeres llengües del grup més nombrós d'immigrants extracomunitaris a Catalunya. Amb aquesta finalitat s'ha escollit un element lingüístic que ja hem vist que pot causar controvèrsia, i n'hem fet una descripció detallada segons el sistema lingüístic de cada una de les llengües d'estudi: el català i el *darija*. L'anàlisi contrastiva ens ha permès formular unes hipòtesis que tot seguit corroborarem o rebatrem, i que tracten dues qüestions generals: l'elisió del verb i la confusió entre les oracions locatives i existencials.

Un dels objectius que ens havíem proposat era comprovar si en un estudi longitudinal les elisions de la còpula en el discurs d'aprenents amb el *darija* com a L1 se seguia produint en els estadis més avançats o no i, en cas d'error, discernir si la causa n'era la manca de verb en les construccions en àrab. D'una banda, tal i com pronosticàvem, els resultats obtinguts de l'anàlisi d'errors mostren que els errors per omisió del verb es cometien en els estadis més inicials (entrevistes 1 i 2 en el cas de les atributives i les locatives, i entrevistes 1, 2 i 3 en el cas de les possessives). D'altra banda, l'omissió del verb no es produeix només en oracions on es requereixen els verbs *ser/estar* sinó que aquest fenomen s'estén a les construccions amb el verb *tenir*. Segons aquestes dades concloem que els aprenents amb el *darija* com a L1 cometien errors d'omissió del verb en estadis inicials tant en casos en què les oracions es formen amb la juxtaposició d'un nom i un complement com en casos en què es conjuga una partícula amb un pronom. És a dir, no només es produeixen errors d'elisió de la còpula sinó que en trobem en totes aquelles oracions en què en *darija* no s'utilitza un verb explícit equivalent al de l'ús que en fem en català. A més, la mostra no presenta cap error per omisió del verb en les oracions existencials, que en àrab es construeixen amb el participi actiu del verb copulatiu. Aquest fet suggereix que els errors per omisió del verb en aprenents amb l'àrab marroquí com a L1 s'expliquen no només per l'estratègia d'elisió de la còpula en estadis inicials sinó per la influència que la L1 té sobre el procés d'adquisició de la L2. Tal i com s'indica en estudis previs, es confirma que el fet de no tenir un verb equivalent en la L1 causa més dificultats d'aprenentatge que els casos en què sí que hi

ha un equivalent. En canvi, en aquells casos en què en la L1 hi ha un verb anàleg pot ser que l'estratègia d'elisió del verb és no arribi ni tan sols a produir-se.

En segon lloc, tenint en compte que en *darija* l'ús del participi actiu *kayn* és molt extens, resultava interessant comprovar si en les locatives i existencials en català l'aprenent era capaç de diferenciar les dues construccions o si, per contra, mostrava una tendència a utilitzar les oracions existencials per a les dues formes. Els resultats descarten que hi hagi confusions entre ambdues construccions en casos en què l'oració té un valor afirmatiu. Tanmateix, s'han descobert errors de confusió en oracions amb valor negatiu als inicis del procés d'adquisició de la llengua, en què el subjecte ha utilitzat el verb *haver-hi* en oracions locatives en català, tal i com ho hauria fet en la seva L1. Novament, es confirma la influència de la L1 en el procés d'aprenentatge de la L2, sobretot en els estadis més inicials.

Tot i això, s'ha de tenir en compte que la mostra sobre la qual hem treballat és escassa. D'una banda, només presenta l'evolució d'un únic subjecte, i, de l'altra, és possible que per factors relacionats amb la metodologia de treball l'aprenent hagi produït menys exemples d'algun tipus d'oracions. Per ser més precisos, caldria ampliar aquest estudi amb una mostra de parlants més extensa que permetés observar si els patrons d'adquisició de la llengua són els mateixos que els que s'han exposat aquí.

Bibliografia

- Chekayri, A. (2011). *Introduction to Moroccan Arabic and culture*. Georgetown: Georgetown University Press.
- Corder, P. (1967). The significance of learners errors. *International review of applied linguistics*, 5, 161-170.
- Council of Europe. (2001). *Common European Framework for Languages: Learning, Teaching, Assessment*. Strasbourg: Language Policy Division (trad. cast.: *Marco común europeo de referenica para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación*. Madrid: Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, 2002).
- Recuperat de https://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/marco/cvc_mer.pdf
- Freeze, R. (1992). Existencial and other locatives. *Language*, 68, 553-595.
- Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) (2017). *Població estrangera per països*. Recuperat de <http://www.idescat.cat/poblacioestrangera/?b=12>
- Generalitat de Catalunya, Secretaria per a la Immigració (2009). *La immigració en xifres*, 2. Recuperat de http://dixit.gencat.cat/web/.content/home/04recursos/02publicacions/02publicacions_de_bsf/05_immigracio/immigracio_xifres_monografic_butlleti_dgi/link_s/La_immigracio_en_xifres_02-Marroc.pdf
- Gràcia et. al (2003). Immigració i adquisició de segones llengües: una aproximació als errors en la morfologia verbal. *Caplletra*, 35, 153-168.
- Gràcia, Ll. (2007). Diversidad tipológica y adquisición de segundas lenguas I: flexión verbal y orden sintáctico. *Revista Española de Lingüística*, 37, 7-40.
- Gràcia et. al (2008). Diferencias tipológicas y adquisición de segundas lenguas II: las Construcciones atributivas, locativas, existenciales y posesivas. *Revista Española de Lingüística*, 38, 47-74.
- Gràcia, Ll. (2015). Catalan existential sentences produced by Chinese learners. *Italian Journal of Linguistics*, 27.2, 1-46.

- Mayer, M. (1969). *Frog, Where are you?* New York: Col. Dial Books for Young Readers. Penguin Books.
- Moscoso, F. (2006). *Curso de árabe marroquí*. Cádiz: Universidad de Cádiz.
- Peace Corps. (2011). *Moroccan Arabic Textbook*. Marroc: Peace Corps Morocco.
- Ramos, R. (2002). El SV, II: La predicació no verbal obligatòria. Dins Solà, J. (coord.), *Gramàtica del català contemporani, Vol. 2. (1951-2044)*. Barcelona: Empúries.
- Sánchez, R. (2003). *L'àrab: Estudi comparatiu entre la gramàtica del català i la de l'àrab*. Barcelona: Col. Llengua, immigració i ensenyament del català. Generalitat de Catalunya.

Annex 1

Transcripció gràfica de l'àrab al català.

Grafia àrab	Transcripció científica	Transcripció simplificada
ا	ʾ	ʾ
ب	b	b
ت	t	t
ث	t̤	th
ج	ǧ	j
ح	ħ	h
خ	ħ̤	kh
د	d	d
ذ	d̤	dh
ر	r	r
ز	z	z
س	s	s
ش	š	sh
ص	ṣ	s
ض	ḍ	d
ط	ṭ	t
ظ	ẓ	th
ع	ʿ	ʿ
غ	ǧ̤	g
ف	f	f
ق	q	q
ك	k	k
ل	l	l
م	m	m
ن	n	n
ه	h	h
و	w	w
ي	y	y

Annex 2

Entrevistes realitzades al subjecte de la mostra

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: e: molt bé, com et dius?
*NOK: [/] em dic NOM.
*CAF: molt bé.
*CAF: i quants anys tens NOM?
*NOK: tretze anys.
*CAF: tretze, molt bé.
*CAF: i: quin és el teu país? d'on vens?
*NOK: és Marroc.
*CAF: hm, <i:> [/] i la teva llengua quina és la teva llengua?
*NOK: e: mare, pare e: dos germanes, un germà.
*CAF: p(e)rò amb el teu pare i la teva mare amb quin idioma parles?
parles
amb català amb ells?
*NOK: sí.
*CAF: sí? vols dir? e: la llengua.
*NOK: catalán.
*CAF: amb els pares?
*NOK: sí.
*CAF: al Marroc també?
*NOK: no.
*CAF: quina llengua al Marroc?
*NOK: àrab.
*CAF: àrab?
*NOK: sí.
*CAF: segur?
*NOK: sí.
*CAF: e: i l'amazic que el parles?
*NOK: no sé.
*CAF: no? el berber?
*NOK: no.
*CAF: amazic? no?
*NOK: no.
*CAF: molt bé, àrab, hm, molt bé.
*CAF: e: parles altres llengües, altres idiomes? parles àrab,
parles
català +...
*NOK: francès.
*CAF: hm, i castellà una mica?
*NOK: sí.
*CAF: una mica no? molt bé.
*CAF: e: quin curs fas NOM?
*NOK: primer.
*CAF: primer d'ESO, molt bé.
*CAF: m: on vius? vius aquí Girona?
*NOK: sí.

*CAF: sí? e: a on? vius a prop de l'institut o lluny?
*NOK: prop.
*CAF: a prop.
*NOK: sí.
*CAF: pots venir caminant?
*NOK: sí.
*CAF: sí? molt bé.
*CAF: m: a casa teva aquí Girona, a casa, amb qui vius? per exemple
jo
visc amb el meu pare i la meva mare, a casa meva som el meu
pare, la
meva mare i jo i a casa teva?
*NOK: e: mare, pare, e: dos germans i un germà xxx.
*CAF: sou el pare, la mare, dos germans, una germana i tu.
*NOK: sí.
*CAF: quatre germans sou.
*NOK: sí.
*CAF: molt bé.
*CAF: e m: nt per exemple em pots explicar una mica la teva germana
com es
diu?
*NOK: NOM.
*CAF: i: em pots explicar una mica com és? quants anys té, si és
alta, si
és baixa +...
*NOK: sí.
*CAF: explica.
*NOK: e m: quants anys té xxx quinze.
*CAF: hm.
*NOK: e: xxx.
*CAF: és baixeta?
*NOK: sí.
*CAF: sí?
*NOK: m: xxx sí.
*CAF: com?
*NOK: quatre hi ha.
*CAF: quatre? no t'entenc què vols dir?
*NOK: m:
*CAF: quatre anys?
*NOK: no quatre xxx.
*CAF: ah que fa quart!
*NOK: sí.
*CAF: <ah fa quart>! molt bé fa quart, ve aquí a l'institut també?
*NOK: no otro.
*CAF: en un altre.
*NOK: sí.
*CAF: i com és? té els cabells llargs o curts?
*NOK: no curts.
*CAF: curts, i els ulls?
NOK: ulls marró [=maro] [].
*CAF: ulls marrons, grossos o petits?
*NOK: petits.
*CAF: petits, i m: la teva germana és simpàtica o és antipàtica?
*NOK: no simpàtica.
*CAF: és simpàtica, sí? e: m: nt t'agrada fer coses amb ella? per
exemple
e: aneu a passejar o: parleu amb la teva germana, què feu?
*NOK: sí passejar, parlem m:

*CAF: i: aviam e: m: m'has dit que tens dos germans.
*NOK: sí.
*CAF: el petit quants anys té?
*NOK: e: vuit anys.
*CAF: vuit anys, i com es diu?
*NOK: NOM.
*CAF: i ell com és?
*NOK: NOM xxx.
*CAF: en NOM com és? és alt, és baix +...
*NOK: xxx baix.
*CAF: hm.
*NOK: m: e: <ulls> [/] ulls negro.
*CAF: hm.
*NOK: sí? e: això
*CAF: els cabells.
*NOK: sí els cabells curts.
*CAF: hm.
*NOK: m: faig tercer.
*CAF: fa tercer de primària.
*NOK: sí.
*CAF: hm, i és simpàtic o antipàtic?
*NOK: simpàtic.
*CAF: simpàtic també, tots els germans són simpàtics.
*NOK: sí.
*CAF: sí? t'agrada estar amb els teus germans?
*NOK: sí.
*CAF: sí? molt bé.
*CAF: e m: NOM a casa teva nt la teva habitació, el teu dormitori,
l'habitació on tu dorms e: què hi ha? per exemple a la meua
hi ha un
llit, una tauleta de nit, un armari, unes lleixes +/.
*NOK: ah sí!
*CAF: i a la teua?
NOK: el llit [=lit] [], un tauleta de llit [=lit] [*], armari, e:
una
taula gran.
*CAF: una taula.
*NOK: sí.
*CAF: hm.
*NOK: una ordinador.
*CAF: hm.
*NOK. sí, m: xxx.
*CAF: i m: dorms tu sola o dorms amb la teua germana?
*NOK: amb la teua germana.
*CAF: llavors hi ha dos llits no?
*NOK: sí.
*CAF: sí, i les parets de quin color són?
*NOK: aquest e: taronja.
*CAF: oh taronja!
*NOK: sí.
*CAF: que maco!
*NOK: sí.
*CAF: i teniu coses penjades teniu pósters
*NOK: sí.
*CAF: o calendaris +...
*NOK: sí.
*CAF: de què?
*NOK: aquest e: imans [?] i foto.

*CAF: hm.
*NOK: m:
*CAF: fotos de què?
*NOK: de: +...
*CAF: <de:> [/] de la família o de paisatges?
*NOK: no, paisatges.
*CAF: paisatges.
*NOK: sí.
*CAF: molt bé, i t'agraden? sí?
*NOK: hm.
*CAF: molt bé NOM.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child, MEL observer
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: ja pots començar.
*NOK: com et dius?
*CAF: jo em dic NOM.
*NOK: e: quants anys tens?
*CAF: vint-i-tres, en ella també li pots fer preguntes eh!
*MEL: jo?
*NOK: quantes anys [?]
*MEL: quants anys tinc?
*NOK: hm.
*MEL: vint-i-u.
*NOK: com et dius?
*MEL: NOM.
*NOK: ah!
*NOK: m: on vius?
*MEL: a Santa Coloma de Farners, a mitja hora d'aquí.
*NOK: ah, i la teva família?
*MEL: e: què vols saber? quants som?
*NOK: sí.
*MEL: m: som jo, la meva mare, el meu pare i el meu germà.
*NOK: ah i tu?
*CAF: jo e: a la meva família som el meu pare, la meva mare i jo.
*NOK: vale.
*CAF: jo no tinc germans, què més?
*NOK: m: on vius tu?
*CAF: jo visc a Figueres, <els caps> [//] és a dir jo visc a Figueres els caps de setmana p(e)rò de dilluns a divendres visc a Girona.
*NOK: hm, e: i tu e: tinc xxx germà?
*MEL: tinc un germà.
*NOK: com dius?
*MEL: com es diu el meu germà? <NOM> [/] NOM.
@Comment: riuen.

*CAF: pregunta-li més coses del germà, pensa amb el que jo t'he preguntat <de:> [//] dels teus germans

*NOK: sí.

*CAF: i pregunta-li en ella el seu germà.

*NOK: quin cabells curts?

*MEL: els té curts m: castanys com jo.

*NOK: vale.

*MEL: i què més?

NOK: m: ulls [=uls] [] a què colors?

*MEL: els té marrons.

*NOK: sí i tu?

*CAF: jo no tinc germans.

@Comment: riuen.

*MEL: a la NOM pregunta-li com té l'habitació i què té.

*NOK: m: e:

@Comment: riuen.

*NOK: no sé.

*CAF: o alguna altra cosa, pregunta el que tu vulguis, pensa amb coses que t'agrada fer a tu o: em pots preguntar per la família ja m'has preguntat no? e m: ens pots preguntar què fem si treballem, si estudiem, què fem, ens pots preguntar m: no sé per menjar, per viatges, el que tu vulguis, tu mateixa.

*NOK: què voleu fer?

*CAF: què vull fer?

*NOK: hm.

*CAF: quan sigui gran? ui!

@Comment: riuen.

*CAF: <no ho sé> [/] no ho sé <potser m'agradaria:> [/] potser m'agradaria ser profe com la NOM potser sí.

*NOK: i tu?

*MEL: jo també o traduir llibres perquè tothom els pugui llegir.

*NOK: sí.

*NOK: m: ja està.

*CAF: una altra va, una més i prou.

@Comment: riuen.

*NOK: m: tu tens que m: a casa teva si dormitori què?

*CAF: què tinc a l'habitació, no?

*NOK: sí.

*CAF: què tinc al dormitori, doncs tinc el llit, una taula, una cadira, l'armari, unes lleixes i a les lleixes hi tinc llibres i coses són una mica desordenada e: hi ha una finestra i per la finestra veig el carrer nt les parets són: <groc> [/] groc clar i tinc penjat què tinc penjat? uns pósters grossos <d'uns> [/] d'uns anuncis antics i <ja està> [<].

*NOK: <i tu> [>]?

*MEL: la meva és <verd> [/] verd pistatxo, verd molt fort a les parets, hi tinc un llit amb un escriptori també amb cadira amb l'ordinador sobre, amb un armari i a les parets tinc fotos d'amics meus o de: pósters de <llocs> [/] llocs on he anat de viatges que he fet que me compro un póster i l'enganxo.

*NOK: molt bé.

*CAF: molt bé, vinga deixem-ho aquí això.

@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child, MEL observer
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga, què hi ha en aquest primer dibuix? què hi veus?
*NOK: m: un fill.
*CAF: hm.
*NOK: e: un gat sí.
*CAF: un gos, no?
*NOK: sí.
*CAF: és un gos i què fan el nen i el gos?
*NOK: e: mirar una xxx.
*CAF: granota.
*NOK: mira la granota.
*CAF: hm, on són?
*NOK: m: nt dormitori.
*CAF: molt bé són al dormitori, molt bé.
*NOK: sí.
*CAF: i aquí què passa aquí?
*NOK: aquí un fill dormint i tu gos també ai i tu granota a fora.
*CAF: molt bé ha sortit a fora, què és això? ho saps què és?
*NOK: no.
*CAF: és un pot.
*NOK: un pot.
*CAF: ha sortit a fora del pot.
*NOK: hm.
*CAF: <molt bé> [<].
*NOK: <sí> [>].
*CAF: i després?
*NOK: e: el fill
*CAF: hm, # dorm encara?
*NOK: no.
*CAF: s'ha despertat.
*NOK: sí.
*CAF: hm, i què fa?
*NOK: no hi és a: granota [=granata].
*CAF: molt bé la granota no hi és.
*NOK: m:
*CAF: i el gos? torna el gos?
*NOK: hm.
*CAF: què fa?
*NOK: el xxx el noi xxx serà granota.
*CAF: molt bé, i què fan aquí el nen i el gos?
*NOK: m:
*CAF: què fan? què busquen?
NOK: busca a pot [=bot] [].
*CAF: busquen en el pot, no?
*NOK: sí.
*CAF: la granota.
*NOK: sí.
*CAF: hm, el gos busca el pot i el nen?
*NOK: busca el: botes.
*CAF: a les botes, i la troben la granota?

*NOK: no.
 *CAF: no.
 @Comment: l'entrevistadora riu.
 *CAF: i què fan després?
 *NOK: després e: el fill i gos e: balcó.
 *CAF: hm.
 *NOK: dice +"/.
 *NOK: +" granota, granota!
 *CAF: molt bé.
 @Comment: riuen.
 *CAF: i el gos què li ha passat en el gos?
 *NOK: el gos e: no sé.
 *CAF: com es deia això te'n recordes?
 *NOK: pot.
 *CAF: el pot i què li ha passat doncs?
 *NOK: e: xxx
 @Comment: entra algú.
 *CAF: tornem-hi així què el gos què li ha passat amb el pot? el pot el té a on? com es diu això?
 *NOK: cap.
 *CAF: el cap, té el cap a on?
 *NOK: un pot.
 *CAF: a dintre un pot.
 *NOK: <sí> [<].
 *CAF: <hm> [>]? molt bé.
 *CAF: i ara?
 *NOK: el gos m: saltar
 *CAF: hm.
 *NOK: la finestra.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: i fill mirar aquí m: el gos.
 *CAF: mira el gos molt bé, i ara?
 *NOK: i ara el fill m: +...
 *CAF: què ha passat amb el pot?
 *NOK: pot e:
 *CAF: s'ha trencat.
 *NOK: s'ha trencat.
 *CAF: s'ha trencat, i què fa el nen?
 *NOK: el nen m:
 *CAF: com es diu això?
 *NOK: no sé.
 *CAF: agafa.
 *NOK: agafa el gos.
 *CAF: molt bé, està content el nen?
 *NOK: hm.
 *CAF: no, i el gos?
 *NOK: sí.
 @Comment: riuen.
 *CAF: el gos sí eh! molt bé.
 *CAF: i ara què fan?
 *NOK: el fill i gos e:
 *CAF: on són? són a casa?
 *NOK: no.
 *CAF: on són?
 *NOK: e:
 *CAF: saps com es diu això?
 *NOK: no.
 *CAF: és un bosc.

*NOK: bosc.
 *CAF: hi ha molts arbres hm?
 *NOK: sí.
 *CAF: molts arbres, són al bosc, i què fan?
 *NOK: m:
 *CAF: què fa el nen?
 *NOK: crida granota.
 *CAF: molt bé crida la granota, molt bé, i el gos?
 *NOK: també.
 *CAF: també, i ara? # què fa el nen?
 *NOK: m:
 *CAF: què mira?
 *NOK: xxx.
 *CAF: mira un forat hm? un forat, saps què és <un forat>?
 *NOK: sí.
 *CAF: això molt bé, i el gos?
 *NOK: mira la formiga.
 *CAF: les abelles, això són abelles.
 *NOK: sí.
 *CAF: hm? <són> [//] saps què són les abelles?
 *NOK: hm.
 *CAF: uns mosquits que fan +"/.
 *CAF: +" bzz
 *CAF: i pessiguen?
 *NOK: sí.
 @Comment: riuen.
 *CAF: molt bé doncs el gos mira les abelles.
 *NOK: sí.
 *CAF: hm, i després?
 NOK: e: no sé com en dir [=dis] [] [?] això.
 *CAF: això és un: talp.
 *NOK: e: desp(r)és en talp e: xxx no sé.
 *CAF: ha sortit un talp, no?
 *NOK: sí.
 *CAF: i el nen què fa?
 NOK: sorprès [=sorpés] [].
 *CAF: està sorprès.
 *NOK: <sí> [<].
 *CAF: <molt bé> [>], i el gos?
 *NOK: e: saltar a m:
 *CAF: a les abelles.
 *NOK: sí.
 *CAF: molt bé salta.
 *NOK: m:
 *CAF: què ha passat amb la casa de les abelles?
 *NOK: e:
 *CAF: estava a l'arbre, no?
 *NOK: sí.
 *CAF: i ara?
 *NOK: e: no sé.
 *CAF: a terra
 *NOK: sí.
 *CAF: no? la casa de les abelles ara és a terra.
 *NOK: sí.
 *CAF: sí? i el nen?
 *NOK: el nen m: e: xxx.
 *CAF: a l'arbre.
 *NOK: sí.

*CAF: hm, què fa?
 NOK: m: aquesta granota [=granata] [].
 *CAF: hm, busca la granota.
 *NOK: sí.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: m: el nen
 *CAF: hm.
 *NOK: e:
 *CAF: què fa? era a l'arbre i ara?
 *NOK: e: saltar.
 *CAF: ha caigut, <cau>.
 *NOK: <cau> [<].
 *CAF: <cau> [>] a terra, no?
 *NOK: sí cau a terra.
 *CAF: per què?
 *NOK: e: sortir de e: no sé com es dice [?].
 *CAF: mussol.
 *NOK: el mussol
 *CAF: hm.
 *NOK: e: <sortir> [/] sortir de arbre.
 *CAF: molt bé, i el gos què li passa?
 *NOK: corre.
 *CAF: per què?
 *NOK: no sé, ah! e: +...
 *CAF: com es deia això te'n recordes?
 *NOK: hm.
 *CAF: les abelles.
 *NOK: ah abelles és e:
 *CAF: corren no també?
 *NOK: sí.
 *CAF: volen molt de pressa darrere el gos.
 *NOK: hm.
 *CAF: i ara què té el nen aquí darrere? una pedra, no? una roca o una pedra molt grossa, hm? i què fa?
 *NOK: e: aquesta xxx +"/.
 *NOK: +" granota, granota!
 *CAF: crida la granota.
 *NOK: sí xxx e:
 *CAF: el gos és a sobre la pedra o a baix?
 *NOK: a baix.
 *CAF: i el nen?
 *NOK: sobre la pedra.
 *CAF: molt bé.
 *CAF: com es diu aquest animal?
 *NOK: no sé.
 *CAF: cérvol.
 *NOK: cérvol.
 *CAF: hm, què ha passat? <on> és el nen?
 *NOK: a sobre del cérvol.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: sí.
 *CAF: i després?
 NOK: després e: cérvol córrer [=correr] []
 *CAF: hm.
 *NOK: e: el gos també.
 *CAF: molt bé i el nen on és encara?
 *NOK: el nen e: sobre <el gos> [//] <el> [/] el
 *CAF: a on? a sobre el què?

*NOK: el cap.
 *CAF: del +...
 *NOK: del: com es diu?
 *CAF: cérvol.
 NOK: cérvol [=cervol] [].
 *CAF: i ara?
 *NOK: el fill +...
 *CAF: i el gos.
 *NOK: el gos e:
 *CAF: com es deia allò? <ca-0uen> [/] <cauen>.
 *NOK: cauen.
 *CAF: molt bé cauen.
 *NOK: e: fill també.
 *CAF: hm, i el cérvol?
 NOK: cérvol [=cergol] [] mira [?].
 *CAF: mira, cau el cérvol?
 *NOK: no.
 *CAF: i on han caigut?
 *NOK: e:
 *CAF: a l'aigua, hm?
 *NOK: l'aigua.
 *CAF: eh que <sí> [//] hi ha aigua aquí hi ha un riu?
 *NOK: sí.
 *CAF: o un llac? hm, i què fan? què fa el gos?
 NOK: el gos sobre el cap [//] de fill [=fil] [].
 *CAF: molt bé.
 NOK: el fill [=fil] [] e: riu.
 *CAF: riu i què més?
 *NOK: riu escolta.
 *CAF: i escolta, molt bé.
 *NOK: el fill
 *CAF: hm.
 *NOK: e m: el gos silenci.
 *CAF: molt bé i després?
 *NOK: després e:
 *CAF: què fan? què hi ha <aquí> [<]?
 *NOK: <busca> [>].
 *CAF: digues busquen
 NOK: buscar <el> [/] el granota [=granata] [].
 *CAF: la granota hm, p(e)rò a on? què hi ha aquí? què és això?
 *NOK: no sé.
 *CAF: sí si abans ho has dit, te'n recordes? <què has dit> que era
 això? un arbre, no?
 *NOK: sí.
 *CAF: hm, hi ha un arbre i busquen la granota.
 *NOK: sí.
 *CAF: molt bé.
 *CAF: i què troben?
 *NOK: el fill i gos m: xxx <gra-0nota> [//] dos granotes.
 *CAF: dues granotes.
 *NOK: sí.
 *CAF: no una, dues.
 *NOK: sí.
 *CAF: i després?
 *NOK: i després e: nt e: granotes xxx petites.
 *CAF: granotes petites.
 *NOK: <sí> [<].
 *CAF: <hm> [>].

*CAF: estan contents o tristos?
*NOK: estan contents.
*CAF: molt contents eh!
*NOK: sí.
*CAF: i què passa al final?
*NOK: e: el fill
*CAF: hm.
*NOK: e: al mà una granota petita.
*CAF: molt bé i amb l'altra mà?
*NOK: què?
*CAF: i amb l'altra mà què fa?
*NOK: xxx.
*CAF: hm.
*NOK: m:
*CAF: ja està?
*NOK: sí.
*MEL: i ell que fa en ells [?]
*NOK: e:
*CAF: estan contentes les granotes?
*NOK: sí.
*CAF: sí? i el gos?
*NOK: sí.
*MEL: el gos sempre.
@Comment: riuen.
*CAF: <molt bé> [/] molt bé NOM.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga NOM e m: quant fa ara que vius a Catalunya?
*NOK: sis mesos.
*CAF: sis mesos, i t'agrada venir a l'escola?
*NOK: sí.
*CAF: sí? per què?
*NOK: vaig <a les> [//] a l'escola per estudiar m: veig <el> [//]
meu company i companyes.
*CAF: molt bé amb els teus companys, molt bé.
*CAF: quin curs fas ara?
*NOK: primer d'ESO:
*CAF: hm, i: tu <al> [/] al Marroc anaves a l'escola també?
*NOK: sí.
*CAF: sí i allà els cursos això de primer, segon, tercer són iguals
o diferents d'aquí?
*NOK: són diferents.
*CAF: són diferents, quin curs feies allà?
*NOK: allà?
*CAF: hm.
*NOK: sisè.

*CAF: sisè, molt bé.

*CAF: e m: nt i l'escola d'aquí, l'institut d'aquí Girona i el del Marroc són iguals o diferents?

*NOK: <són iguals>.

*CAF: iguals? sí? per exemple l'edifici, les classes, els professors, tot això és igual més o menys?

*NOK: sí una mica.

*CAF: sí? i per exemple en aquí fas català, castellà i allà?

*NOK: no.

*CAF: allà què feies?

NOK: feies e: estudiar àrab [=arab] []

*CAF: hm.

*NOK: i francès i: mates hi ha molt aquestes xxx.

*CAF: molt bé.

*CAF: e m: en <aquí> [/] aquí a Girona a l'institut d'aquí quina és l'assignatura que més t'agrada?

*NOK: matemàtiques.

*CAF: sí matemàtiques? per què?

NOK: per [=pre] []

@Comment: riuen.

*NOK: no sé però allà és xxx més fàcil.

*CAF: <hm> [<]?

*NOK: <no sé> [>].

*CAF: <més fàcil> per tu.

*NOK: hm.

*CAF: i l'assignatura que no t'agrada gens? n'hi ha una que no t'agradi?

*NOK: no.

*CAF: totes t'agraden.

*NOK: sí.

*CAF: molt bé.

*CAF: e m: nt a l'hora del pati què fas?

*NOK: primer menjar

*CAF: hm.

*NOK: després parlar amb meus amics.

*CAF: molt bé i avui per exemple per menjar què portes?

*NOK: m: no sé portar bocadillo no sé.

*CAF: un entrepà molt bé.

*NOK: sí.

*CAF: molt bé.

*CAF: e m: te'n recordes [/] del primer dia ara fa sis mesos que vas venir aquí a l'institut aquí al Santa Eugènia?

*NOK: sí.

*CAF: com va ser el primer dia? et va agradar o no?

*NOK: sí.

*CAF: sí et va agradar?

*NOK: sí.

*CAF: i: ja coneixies gent o +...

*NOK: no el primera setmana no.

*CAF: hm.

*NOK: després conèixer el meu amic del Marroc aquí.

*CAF: ah <molt bé> [/] molt bé.

*CAF: e: em pots explicar una mica com és l'institut? què hi ha? Per exemple jo no l'he vist i no sé com és, explica-m'ho.

*NOK: al Marroc?

*CAF: no, aquest institut, si és gros si és petit, com és?

*NOK: és gros que hi ha molta nens estudiant aquí.

*CAF: hm.

*NOK: molt i hi ha molt professors m:
*CAF: i el pati per exemple com és el pati?
*NOK: el pati és gran e: el pati que hi ha molta gent jugant
[=juguent] [*] bueno no sé.
*CAF: jugueu <i:> [/] i teniu biblioteca per exemple <què més
teniu> [<]?
*NOK: <sí> [>].
*CAF: biblioteca +...
*NOK: bar.
*CAF: hm.
*NOK: m: gimnàstica.
*CAF: <molt bé> [/] molt bé NOM.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga.
*NOK: com et dius?
*CAF: NOM.
*NOK: vale, e: tu m: e: d'on ets?
*CAF: jo sóc de Figueres.
*NOK: i quant anys té aquí al Gerona?
*CAF: e: a Catalunya hi vaig néixer a Girona fa: cinc anys que hi
sóc.
*NOK: i tu e: vaig aquí estudiar o no?
*CAF: sí estudio, estudio a la universitat, hm.
*NOK: sí, molt bé.
*NOK: i tens amics?
*CAF: sí.
@Comment: l'entrevistadora riu.
*NOK: molt?
*CAF: sí normal, alguns amics sí.
*NOK: sí.
*NOK: què fa <el> [//] tu tens un vacances què fa?
*CAF: a les vacances per exemple per Nadal?
*NOK: sí.
*CAF: què vaig fer per Nadal? vaig anar a València a veure una
amiga, tinc una amiga que viu allà i la vaig anar a veure.
*NOK: molt bé.
@Comment: l'entrevistadora riu.
*NOK: ja està.
*CAF: ja està? una més va, l'última que ho fas molt bé això.
@Comment: l'entrevistadora riu.
*NOK: m: tu e: petita
*CAF: hm.
NOK: com jo què fa a la institut [=institut] [] què?
*CAF: doncs anava a l'institut com tu, igual que tu p(e)rò a mi les
mates no m'agradaven gens, les matemàtiques no:

*NOK: no?
*CAF: no m'agradaven no.
*NOK: i <què> [//] quina t'agrada més?
*CAF: a mi m'agradava: català i història p(e)rò les mates no.
*NOK: no.
@Comment: riuen.
*CAF: no eren molt difícils per mi.
*NOK: sí.
*CAF: sí.
*NOK: hi ha molta gent molt difícil per mates [?].
*CAF: <sí> [/] sí.
*CAF: res més?
*NOK: res.
*CAF: ja està?
*NOK: ja està.
*CAF: vinga.
@Comment: l'entrevistadora riu.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga tu mateixa, què hi veus aquí?
*NOK: hi ha un nen
*CAF: hm.
*NOK: un gos i una <gra-0nota> [/] granota a dins del pot.
*CAF: molt bé, i: què fan el nen i el gos?
*NOK: es veuen granota.
*CAF: molt bé, miren la granota.
*CAF: i ara?
*NOK: nt el gos i el nen dormir.
*CAF: sí.
NOK: i a granota [=granata] [] va surt <a la> [//] al aquesta pot.
*CAF: hm, molt bé, i després?
NOK: després el nen i el gos [=got] [] es m: no sé.
*CAF: dormen encara?
*NOK: no.
*CAF: què fan?
NOK: es veure granota [=granata] [] no hi ha al dins del pot.
*CAF: molt bé.
*CAF: i ara què fan?
*NOK: es troba aquesta granota.
*CAF: hm.
*NOK: no hi ha.
*CAF: molt bé i què li passa al gos?
*NOK: el gos <el> [/] <el> [/] el cara
*CAF: hm.
*NOK: a dins del pot.

*CAF: molt bé.
*NOK: i el nen fes +"/.
*NOK: +" granota, granota!
*NOK: el xxx no sé.
*CAF: molt bé on són aquí?
*NOK: el balcó.
*CAF: hm, molt bé a la finestra.
*NOK: finestra.
*CAF: molt bé, i ara?
*NOK: i ara el gos saltar al finestra, i després e: trencar aquesta pot.
*CAF: hm.
*NOK: i el nen enfadat no sé.
*CAF: molt bé el nen s'enfada sí.
*NOK: sí.
*NOK: després vaig al muntanya.
*CAF: hm.
NOK: i vaig <to-0xxx> [//] trobar el granota [=granata] [].
*CAF: molt bé, què fa el nen?
*NOK: e:
*CAF: crida, no? què crida?
*NOK: sí crida +"/.
*NOK: +" granota!
*CAF: molt bé.
*NOK: m: ara hi ha una xxx no sé.
*CAF: un forat, no?
*NOK: forat.
*CAF: hm.
*NOK: i: aixís no cómo se llama no sé [?].
*CAF: un talp.
*NOK: després surt amb el forat un talp i tocar no sé.
*CAF: hm toca el nen, no?
*NOK: tocar el nen sí.
*CAF: molt bé, i el gos què fa?
*NOK: el gos m:
*CAF: salta no?
*NOK: salta per veure aquesta no sé.
*CAF: aquí hi ha les abelles, no?
*NOK: sí.
*CAF: i això és la casa de les abelles que es diu rusc.
*NOK: rusc.
*CAF: hm, molt bé.
*NOK: després surt aquest rusc e: trencar xxx després surt aquestes e:
*CAF: abelles.
*NOK: abelles.
*CAF: i el nen?
*NOK: i el nen vaig saltar al arbre.
*CAF: hm.
*NOK: hi ha un forat.
*CAF: hm.
*NOK: i vaig veure que hi ha una granota.
*CAF: molt bé.
*NOK: després aquesta forat <que hi ha> [//] que hi ha a l'arbre surts un +...
*CAF: mussol.
*NOK: mussol sí.
*CAF: hm.

*NOK: després e:
 *CAF: què li passa al nen era a l'arbre i ara?
 *NOK: no.
 *CAF: <ara és a terra>.
 *NOK: ara a terra sí.
 *CAF: hm.
 NOK: i el gos fa córrer i <el> [/] e: el mussol [=muscó] [].
 *CAF: les abelles.
 *NOK: abelles va corrent al gos.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: el nen va caminar una +...
 *CAF: hi ha una pedra.
 *NOK: pedra sí molt gran.
 *CAF: hm.
 NOK: he fet [=fat] [] saltar al cap sí.
 *CAF: hm.
 *NOK: he fet <aquí> [//] en aquí fet xxx no sé.
 *CAF: crida no?
 *NOK: crida sí.
 *CAF: hm, molt bé.
 *CAF: i ara què ha passat? això és un cérvol.
 *NOK: hm, després surt un cérvol el nen fa a sobre del cérvol.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: el cérvol corre i el gos també.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: després hi ha un riu.
 *CAF: hm.
 NOK: i el cérvol fa e: llançar [=lançar] [] el nen i el gos.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: després el nen i el gos ja al riu.
 *CAF: molt bé, i què fa el nen després?
 *NOK: escoltar.
 *CAF: hm i el gos?
 *NOK: està sota del cap del nen.
 *CAF: molt bé.
 NOK: després hi ha un nen [=nin] [] <fa> [//] dius
 *CAF: què li diu?
 *NOK: m: +"/.
 *NOK: +" silenci!
 *CAF: molt bé, i què fan?
 *NOK: després mirar una cosa del darrere de l'arbre.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: <hi ha> [/] <hi ha> [//] al darrere de l'arbre hi ha una
 granota [=granata] [*] un altre.
 *CAF: molt bé, <dues> [<].
 *NOK: <dues> [>].
 *CAF: <hm> [<].
 *NOK: <sí> [>].
 *CAF: <sí> [/] sí i després?
 *NOK: i després <hi ha> [/] hi ha un altres cinc o sis no sé petits
 +/.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: fills de aquesta granota.
 *CAF: molt bé i al final què passa?
 *NOK: al final el nen <ja> [/] ja el té al mà.
 *CAF: hm.
 NOK: una granota [=granata] [] petita.
 *CAF: molt bé, i amb l'altra mà què fa?

*NOK: saludar.
*CAF: diu +"/.
*CAF: +" adéu!
*NOK: sí.
*CAF: molt bé, estan contents?
*NOK: sí.
*CAF: sí, no? molt bé NOM moltes gràcies.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child, ROB observer
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga, e: NOM quin és el teu país?
*NOK: Marroc.
*CAF: el Marroc, i la ciutat o el poble on vivies al Marroc com es diu?
*NOK: Tànger.
*CAF: ets de Tànger llavors és una ciutat.
*NOK: sí.
*CAF: gran.
@Comment: l'entrevistadora riu.
*CAF: molt bé, trobes que el: Marroc i Catalunya són iguals o diferents?
*NOK: diferents.
*CAF: diferents, per què? <què> [/] què hi ha de diferent?
*NOK: en aquí no tinc família.
*CAF: hm i al Marroc sí.
*NOK: sí.
*CAF: molt bé i per exemple no sé els carrers de les ciutats són iguals o diferents?
*NOK: diferents.
*CAF: diferents també, <com:> [/] nt com són? per exemple e: aquí hi ha molts edificis alts no? per exemple i a Tànger hi ha edificis alts també?
*NOK: sí.
*CAF: sí també, això doncs és igual, hm? i el temps? per exemple aquí a l'hivern fa molta fred i a l'estiu fa calor, a Tànger és igual o diferent?
*NOK: és igual.
*CAF: igual llavors s'assembla molt no?
*NOK: sí.
*CAF: sí.
@Comment: entra algú.
*CAF: llavors la ciutat, el temps tot això s'assembla molt.
*NOK: sí.
*CAF: hm, molt bé.
*CAF: e: m: hi ha alguna cosa: +/.
@Comment: entra algú.

*CAF: hi ha alguna cosa del Marroc que aquí no hi sigui <i que:> [/] nt i que t'agradaria tenir aquí també?

*NOK: els meus amics.

*CAF: els teus amics, hm, molt bé.

*CAF: e: <quan vas arribar a Catalunya> [//] quant fa que vius a Catalunya ara?

*NOK: ara nou mesos xxx.

*CAF: nou mesos més o menys, doncs fa nou mesos quan vas arribar a Catalunya hi va haver alguna cosa <que> [/] que et va sorprendre que trobessis molt diferent? que diguessis +"/.

*CAF: +" ui que estrany això al Marroc no hi és!

@Comment: l'entrevistadora riu.

*NOK: Espai Gironès.

*CAF: com?

*NOK: Espai Gironès.

*CAF: l'Espai Gironès, i et va agradar o no l'Espai Gironès?

*NOK: sí.

*CAF: sí per què? què hi trobes? com és que et va agradar?

*NOK: hi ha moltes e: botigues, moltes e: marques

*CAF: hm.

*NOK: hi ha escales i xxx no sé què.

*CAF: hm, les escales aquelles mecàniques.

*NOK: sí.

*CAF: hm i et va agradar això de <l'Espai Gironès> [<].

*NOK: <sí> [>].

@Comment: l'entrevistadora riu.

*CAF: molt bé, llavors de Catalunya t'agrada molt l'Espai Gironès i ara em dius una cosa del Marroc que t'agradi més que Catalunya?

*NOK: mar.

*CAF: el mar, hm, t'agrada molt el mar al Marroc perquè clar Tànger està al costat del mar.

*NOK: sí.

*CAF: i Girona no, hm, i trobes a faltar el mar, bueno ara a l'estiu podràs anar a la platja també, no?

*NOK: sí.

@Comment: l'entrevistadora riu.

*CAF: molt bé.

*CAF: e: quan vivies <al> [/] al Marroc com era un dia normal? què feies? t'aixecaves al matí i després què feies? quan t'havies aixecat esmorzaves, hm i què esmorzaves per exemple?

*NOK: esmorzaves uns magdalenes.

*CAF: hm.

NOK: llet [=let] [].

*CAF: i després d'esmorzar què feies?

*NOK: m: mirar la televisió una mica, després sortir.

*CAF: hm, sorties i anaves a l'escola per exemple?

*NOK: sí.

*CAF: hm, <i:> [/] i a l'escola t'hi quedaves a dinar o dinaves a casa?

*NOK: no, a casa.

*CAF: a casa, llavors el migdia anaves a casa a dinar, no? i a la tarda què feies?

*NOK: la tarda jo quan tinc deures fes, quan no tinc sortir.

*CAF: amb els amics.

*ROB: i jugar.

*NOK: sí <xxx> [<].

*ROB: <xxx> [>].

*NOK: sí.

*ROB: sí?
 *CAF: i a què t'agrada jugar?
 *NOK: e: tenis.
 *CAF: a tennis, hm, molt bé.
 *CAF: <i ens podries explicar> [//] tu has estat a Tànger NOM?
 *ROB: no.
 *CAF: no.
 @Comment: riuen.
 *ROB: no hi he estat mai.
 *CAF: ens podries explicar com és Tànger perquè no hi hem estat llavors no sabem com és.
 *NOK: sí a Tànger és gran, m: <n'hi ha moltes> [//] e: moltes coses hi ha.
 *CAF: què hi ha per exemple? dius és gran i els carrers són grans o petits?
 *NOK: petits.
 *CAF: petits i què hi ha? per exemple: hi deu haver mercat, no? hm, com és el mercat? com és?
 *NOK: com aquí.
 *CAF: com aquí igual.
 *NOK: <sí> [<].
 *CAF: <hm> [>], i què més hi ha? hi ha mar, no?
 *NOK: sí hi ha mar, m: una piscina.
 *CAF: hm.
 *NOK: és gran, m: un supermercat.
 *CAF: hm.
 *ROB: hi ha molts de cotxes?
 *NOK: sí molt.
 *ROB: sí?
 *CAF: hm.
 *NOK: sí.
 *CAF: és una ciutat maca?
 *NOK: sí.
 *CAF: hm, molt bé NOM.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: CAF observer, NOK target_child, ROB observer
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc
 @any de naixement: 1996
 @escola: IES Santa Eugènia, Girona
 @arribada a Catalunya: març de 2010
 *CAF: vingia va.
 *NOK: com et dius?
 *ROB: em dic NOM.
 *NOK: NOM.
 *ROB: hm.
 *NOK: i tens e: germà?
 *ROB: sí tinc: dues germanes.
 NOK: germanes? i: què t'agrada fer [=fes] []?
 *ROB: m: m'agrada: viatjar, m'agrada: m: anar amb bicicleta, m'agrada llegir.
 *NOK: i: què fer <de> [//] a casa?
 *ROB: ara aquests dies de vacances agafo: un vaixell i me'n vaig a

Menorca, a una illa.
*NOK: xxx.
@Comment: riuen.
*CAF: pregunta-li amb qui va.
*NOK: hm?
*CAF: amb qui va.
*NOK: amb qui vas?
@Comment: riuen.
*CAF: que no ho sé!
*ROB: amb amigues.
@Comment: riuen.
*ROB: cinc amigues.
*NOK: cinc, com es diu?
*ROB: com es diuen? es diuen Laura, Neus, Irene i Maria.
*NOK: Maria és un nom com el Marroc hi ha un nom Maria.
*ROB: sí? hi ha moltes nenes que es diuen Maria <al Marroc> [<]?
*NOK: <sí> [>].
*ROB: sí?
*NOK: sí.
*ROB: hm.
*NOK: m: e: d'on ets?
*ROB: m: sóc <de> [//] d'un poble petit al costat de Figueres.
*NOK: hm, i: <quina> [/] e: quina (as)signatura t'agrada?
*ROB: m'agrada molt m: nt català i geografia també m'agradava molt.
*NOK: geografia.
@Comment: riuen.
*ROB: i a tu?
*NOK: jo? m'agrada mates molt.
*ROB: sí les mates molt?
*NOK: sí, tu?
*ROB: no!
@Comment: riuen.
*ROB: gens! i a la NOM
*NOK: no.
*ROB: <tampoc> [<].
*CAF: <tampoc> [>] <gens> [/] gens.
*ROB: <no> [/] <no> [/] no.
*NOK: t'agrada el mar?
*ROB: <sí> [<].
*NOK: <saps nedar> [>]?
*ROB: sí.
*NOK: sí?
*ROB: sé nedar p(e)rò m'agrada el mar p(e)rò no nedar fins molt lluny <una miqueta> [<].
*NOK: <sí> [>].
*ROB: <una miqueta i prou> [<].
*NOK: <una miqueta> [>].
*CAF: tu saps nedar NOM? no?
*NOK: no i tu?
*CAF: sí jo una mica, <sí> [/] sí.
*ROB: t'agradaria aprendre'n? sí?
*NOK: sí.
*ROB: i a la piscina aquí que hi vas de vegades?
*NOK: jo?
*ROB: sí.
*NOK: no vaig.
*ROB: no? molt bé.
*CAF: molt bé NOM.

*ROB: molt bé.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: CAF observer, NOK target_child, ROB observer
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*CAF: vinga, què hi ha <aquí> [<]?
NOK: <hi ha> [>] un nen [=nin] [] i un gos.
*CAF: hm.
*NOK: hi ha una granota dins del got.
*CAF: del pot molt bé, hm.
NOK: el nen [=nin] [] i el gos estan dormir.
*CAF: hm.
NOK: el granota [=granata] [] va sortir una mica aixís.
*CAF: surt del pot.
*NOK: sí.
*CAF: hm.
*NOK: surt del pot.
*CAF: i després què passa?
*NOK: el nen i el gos esperar.
*CAF: hm, <què fan>?
*NOK: es veure en el pot no hi ha <grano-0ta> [/] granota.
*CAF: no hi és, <és veritat> [<].
*NOK: <no hi és> [>].
*NOK: després el nen <es bus-0ca> [//] busca on és la granota
[=granata] [*].
*CAF: hm.
*NOK: i el gos <tampoc> [//] també.
*CAF: i què li passa al gos?
@Comment: l'entrevistada riu.
*NOK: el seu cara dins <de> [//] del pot.
*CAF: sí té el cap al pot.
@Comment: l'entrevistadora riu.
*CAF: i després?
NOK: el nen va cridar el granota [=granata] [].
*CAF: hm.
*NOK: estava al balcó.
*CAF: molt bé.
*NOK: sí.
*CAF: molt bé.
*NOK: després el gos saltar.
*CAF: hm.
*NOK: i el nen va +...
@Comment: l'entrevistada riu.
*CAF: el va a buscar, no?
*NOK: sí.
*CAF: hm, i què ha passat amb el pot? # encara el té?
*NOK: no, quan ell saltar es e: +...
*CAF: trenca.

*NOK: trenca.
 *CAF: hm, s'ha trencat.
 *NOK: s'ha trencat.
 *NOK: el nen i el gos estan al bosc.
 *CAF: molt bé, estan al bosc, i què fa el nen?
 *NOK: cridar.
 *CAF: crida +"/.
 *CAF: +" granota!
 *NOK: sí, hi ha una rusc.
 *CAF: hm.
 *NOK: un forat.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: el nen va picar aquí <a:> [//] al forat i el gos va saltar en aquí en allà al rusc.
 *CAF: molt bé, perfecte, i què ha passat amb el forat?
 *NOK: ha surt <un> [//] una xxx.
 *CAF: una rata, hm.
 *NOK: una rata.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: el gos e: estava al costat de l'arbre
 *CAF: hm.
 *NOK: aquesta rusc va trencar.
 *CAF: molt bé, i què surten? te'n recordes com <xxx> +/.
 *NOK: abelles.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: el nen està al sobre de l'arbre.
 *CAF: hm.
 *NOK: hi ha un forat volia buscar cridava la granota allà.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: després les abelles va córrer al gos.
 *CAF: hm.
 *NOK: al gos i <el nen> [//] el nen va caure.
 *CAF: molt bé, per què?
 *NOK: perquè ja surt en aquest forat e:
 *CAF: mussol.
 *NOK: mussol.
 *CAF: hm, perfecte.
 NOK: el nen [=nin] [] va pujar en aquest pedres.
 *CAF: molt bé.
 *NOK: pedra i va cridar.
 *CAF: molt bé i després?
 *NOK: surt una: zebra no.
 *CAF: un cérvol.
 *NOK: ah cérvol!
 *CAF: casi.
 @Comment: riuen.
 *CAF: un cérvol.
 *NOK: cérvol i el nen <va> [//] estava al cap del cérvol, sí?
 *CAF: perfecte.
 NOK: després va córrer [=corrar] [] el gos sí?
 *CAF: hm, córrer.
 *NOK: sí.
 *CAF: i el gos també, molt bé, i ara?
 *NOK: el nen i el gos caure.
 *CAF: hm, i el cérvol?
 *NOK: està enfadat.
 *CAF: molt bé.
 @Comment: riuen.

*ROB: quina por!
 NOK: el nen i el gos [=got] [] e: està al un riu.
 *CAF: hm, perfecte.
 *NOK: el nen <escoltar una> [//] escoltava una cosa.
 *CAF: un soroll.
 *NOK: un soroll sí.
 *CAF: hm, i el gos què fa?
 *NOK: <està> [/] està al cap.
 *CAF: molt bé, no li agrada l'aigua eh!
 *NOK: sí.
 *CAF: ell <no> [/] no sap nedar.
 *NOK: sí.
 @Comment: riuen.
 *NOK: després el nen e: diu al gos +"/.
 *NOK: +" silenci!
 *CAF: hm, molt bé, i què fa?
 *NOK: estava sota del arbre, sí?
 *CAF: hm, molt bé, del tronc.
 *NOK: del tronc.
 *CAF: i què fan?
 *NOK: <miren> [<].
 *CAF: <miren> [>], miren eh, i què troben?
 *NOK: granotes.
 *CAF: les granotes.
 @Comment: l'entrevistadora riu.
 *CAF: quantes n'hi ha?
 *NOK: dos.
 *CAF: hm i després?
 *NOK: surten set granots petites.
 *CAF: set granotes petites, i el nen està super content, no?
 *NOK: sí.
 *CAF: i el gos?
 *NOK: també.
 *CAF: sí, no? està allò +"/.
 *CAF: +" ui <quantas granotes> [<]!
 *NOK: <sí> [>].
 @Comment: riuen.
 *CAF: i al final què passa?
 *NOK: al final el nen i el gos es (a)gafen una petita.
 *CAF: hm.
 *NOK: i va saludar.
 *CAF: i diuen +"/.
 *CAF: +" adéu!
 *NOK: sí.
 *CAF: i se'n van cap a casa.
 *NOK: sí.
 *CAF: <molt bé> [/] molt bé NOM.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: ROB observer, NOK target_child
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc

@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*ROB: molt bé NOM, m: vas passar el Nadal aquí o a: casa teva al teu país?
*NOK: no.
*ROB: aquí, i m: i què vas fer per Nadal o per les vacances normalment què fas?
*NOK: sortir.
*ROB: sí.
@Comment: riuen.
*ROB: per exemple per Nadal fa més fred e: surts a fora a jugar igualment?
*NOK: sí una mica.
*ROB: sí una mica? molt bé, i m: per exemple <que vau fer> [//] coneixes la tradició [/] del cagatió?
*NOK: sí.
*ROB: sí? que en vau cagar aquí a l'escola? vau fer cagar el tió aquí a l'escola?
*NOK: no sé.
*ROB: <no> [/] no? i: la tradició dels reis la coneixes? sí? una mica?
*NOK: sí.
*ROB: molt bé.
*ROB: que em podries explicar <tu de quin> [//] eh que eres del Marroc?
*NOK: sí.
*ROB: sí? e: que em podries explicar alguna tradició, alguna cosa típica que es fa en algun moment de l'any? per exemple aquí per Nadal es caga el tió i al Marroc per una altra festa per exemple?
*NOK: el Xai, sí hi ha una festa del Xai.
*ROB: que me la pots explicar una mica?
*NOK: e: un dia aixís
@Comment: riuen.
*NOK: no sé com es diu xxx.
*ROB: es maten.
*NOK: sí es maten, sí, després aquestos tres dies mengin només xai.
*ROB: hm, molt bé, i per exemple e: només mengeu xai o mengeu altres coses?
*NOK: m: xai i ja està.
*ROB: xai i ja està, i: a quina hora el mengeu?
*NOK: dinar i sopar.
*ROB: i com el prepara la teva mare?
*NOK: xxx.
*ROB: molt bé, perfecte.
*ROB: i m: nt tu saps <què> [/] què menja la gent aquí per Nadal? quins són els plats típics?
*NOK: no.
*ROB: no? pot ser que es menja sopa, <es menja:> [//] m: es mengen canelons, m: no sé diferents coses per exemple, i: al Marroc per alguna festa per exemple quan feu el ramadà
*NOK: sí.
*ROB: <què> [/] què es menja? sopa?
*NOK: sí.
*ROB: e: de què? què hi ha a la sopa?
@Comment: riuen.
*NOK: m: hi ha verdures xxx.
*ROB: molt bé, i què més a part de sopa per exemple?

*NOK: xxx.
 *ROB: o altres coses.
 *NOK: sí després mengem un sucre xxx.
 *ROB: pastissos.
 *NOK: sí pastissos.
 *ROB: pastissos i: cuscús?
 *NOK: sí, cuscús.
 *ROB: cuscús sí, i m: per exemple no sé i per m: bé moltes coses diferents, <no> [<]?
 *NOK: <sí> [>].
 *ROB: molt bé, a veure ah! i quan feu aquestes festes e m: la gent va vestida normal o es posa algun vestit especial?
 *NOK: xxx un vestit especial i <és> [//] se llama xxx.
 *ROB: hm, i com és?
 *NOK: e: és <una> [//] com una vestit aixís llarga [/?]
 *ROB: hm.
 *NOK: i del peu m: xxx.
 *ROB: molt bé.
 @Comment: entra algú.
 *ROB: molt bé i m: i ho porten tant els homes com les dones <el> [//] el vestit aquest? sí? homes i dones.
 *NOK: sí.
 *ROB: molt bé, perfecte NOM.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: ROB observer, NOK target_child
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc
 @any de naixement: 1996
 @escola: IES Santa Eugènia, Girona
 @arribada a Catalunya: març de 2010
 *NOK: una habitació hi ha un nen o un gos i la granota està a dins del got, després <el nen i el> [//] el nen i el gos estan dormint i la granota va sortir a fora xxx, després el nen i el gos escoltar no havia granota, després van cridar xxx no havia granota a habitació, després va sortir a finestra i el gos <està un got> [//] <un got està a dins de el gos> [//] la cara del gos
 *ROB: sí.
 *NOK: està a dins del got, després <el> [//] <el gat> [//] el gos saltar e: després al trencar aquest got e: després van xxx una muntanya i xxx cridar granota i nt hi havia un forat.
 *ROB: hm.
 *NOK: xxx hi havia xxx <com> [//] com un ratolí.
 *ROB: molt bé.
 *NOK: després el gos <està al> [//] està saltant aixís al rusc després el rusc es va trencar, aquestes e: <abelles> [//] abelles estan corrent al gos, el nen està a dalt del una arbre hi havia un forat, després el surt <una> [//] un animal, i després xxx <sobre una> [//] sobre una pedra.
 *ROB: hm.
 *NOK: i surt <una> [//] una animal un zebra.
 *ROB: un cérvol.

*NOK: ah cérvol! cérvol està corrent després el nen i el gos va caure a un riu després havia un arbre, al darrere de l'arbre està escoltant aixís e: escoltant després hi havia unes granotes, després surten nou granotes petites i al final el nen agafa una petita xxx.
*ROB: molt bé, i què fa? on se l'emporta?
*NOK: saludar.
*ROB: saluda.
*NOK: sí.
*ROB: i se l'emporta cap a casa, molt bé.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: ROB observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*ROB: molt bé NOM e: que mires la televisió?
*NOK: pel·lícules.
*ROB: sí.
*NOK: bueno tots.
*ROB: tot sí p(e)rò i sèries? que mires alguna sèrie?
*NOK: no.
*ROB: no, i pel·lícules? e: a quin canal mires les pel·lícules?
*NOK: del Marroc.
*ROB: al Marroc sí, amb català o castellà no en mires?
*NOK: sí miro.
*ROB: sí? també? i m: quina és per exemple la teva: pel·lícula preferida?
*NOK: no me recordo.
*ROB: explica-me-la, si no te'n recordes del nom explica'm la pel·lícula.
*NOK: hi ha bueno hi ha una escola
*ROB: hm.
*NOK: allà tots <són> [/] són alumnes xxx nt després hi ha <un> [//] una cosa <que> [/] que es fa mal.
*ROB: hm.
*NOK: xxx el entrenador no sé.
*ROB: l'entrenador?
*NOK: sí.
*ROB: sí.
*NOK: xxx.
*ROB: la pel·lícula es diu l'entrenador? m: no ho sé quina és.
*NOK: bueno
*ROB: sí continua.
*NOK: sou alumnes així grans, són de l'insti.
*ROB: hm.
*NOK: e m:
@Comment: algú parla.
*NOK: què?
*XXX: Hight School Musical.

*ROB: ah! potser sí que és aquesta, explica <què més> [/] què més passa?

*NOK: hi ha una directora.

*ROB: hm.

*NOK: dolenta, hi ha els nens, hi ha de l'escola i hi ha de l'insti i: sou hermanos tots i:

@Comment: l'entrevistada riu.

*NOK: i cadascú té xxx dinar així van a un lloc xxx.

*ROB: molt bé, i l'has vista fa poc aquesta pel·lícula?

*NOK: sí.

*ROB: sí? per la <tele-0visió> [/] televisió, molt bé, perfecte.

*ROB: e m: perfecte un segon.

*ROB: continuem, molt bé, e: que t'agraden els animals?

*NOK: bueno el gat.

*ROB: el gat t'agrada, és el teu animal preferit.

*NOK: sí.

*ROB: sí.

*NOK: i el xxx bueno no sé cómo se llama.

*ROB: el?

*NOK: ocell.

*ROB: sí, els ocells t'agraden molt.

*NOK: sí.

*ROB: sí, aquells que són petits de colors.

*NOK: sí.

*ROB: sí aquells, molt bé.

*ROB: <i: que> [/] i que en tens a casa de gats?

*NOK: xxx.

*ROB: no? no en tens cap?

*NOK: no.

*ROB: no.

*NOK: però xxx sí.

*ROB: sí? i t'agradaria tenir-ne aquí?

*NOK: hm.

*ROB: sí, molt bé.

*ROB: e: quin és l'animal que et fa més por?

NOK: el lleó [=leió] [].

*ROB: el lleó, sí, n'has vist mai en directe de lleons?

*NOK: sí.

*ROB: sí n'has vist? fan por?

*NOK: sí.

*ROB: sí, molt bé, n'has vist en els zoos o a la natura?

*NOK: no al zoo.

*ROB: ah quin espant!

*ROB: i m: <quina> [//] t'agrada fer algun esport?

*NOK: sí.

*ROB: quin?

*NOK: tenis.

*ROB: tenis? molt bé, saps jugar a tenis?

*NOK: sí.

*ROB: molt bé, n'has après aquí o al Marroc?

*NOK: al Marroc.

*ROB: al Marroc, hi jugues molt sovint a tenis?

*NOK: a vegada.

*ROB: i aquí <on> [/] on jugues a tenis?

*NOK: a vegades fan aquí a gimnàsia.

*ROB: m: molt bé, i a fora de l'escola?

*NOK: no.

*ROB: no, <molt bé> [/] molt bé.

*ROB: i per exemple que em pots explicar alguna regla d'aquest joc?
Que s'ha de fer?
*NOK: e: m: té una paleta
*ROB: hm.
*NOK: una pilota, una cosa petita, <i:> [/] i ha de tirar així, ha
de tirar molt fort amb una e: <ju-0gueu> [/] jugueu dos.
*ROB: hm.
*NOK: heu de tirar i hi ha una xarxa <a dins> [/] a dins.
*ROB: molt bé.
*NOK: ha de tirar a dins allà no he tirat xxx.
*ROB: hm.
*NOK: ha de tirar molt fort.
*ROB: has de tirar a l'altre camp, no?
*NOK: sí, a l'altre camp.
*ROB: perfecte, molt bé.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: ROB observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*ROB: molt bé NOM e: quin és el teu color preferit?
*NOK: molt.
*ROB: sí? molts?
*NOK: sí.
*ROB: quins?
NOK: rosa i lila, vermell [=vermel] [], <neg-0re> [/] negre i
blanc.
*ROB: molt bé, i com és que tants de colors?
*NOK: m'agrada tots.
*ROB: molt bé.
*NOK: xxx.
*ROB: <molt bé> [/] molt bé.
*ROB: e: i què fas al teu temps lliure?
*NOK: mirar l'ordinador, sortir.
*ROB: hm.
*NOK: m: estudiar també.
*ROB: molt bé, i per exemple l'ordinador e: què fas?
*NOK: a vegades jugo, a vegades e: xatejo amb els meus amics que
estan al Marroc.
*ROB: ah molt bé! clar que sí!
*NOK: la família.
*ROB: molt bé, i: quan <vas a:> [//] surts per exemple què vas a
fer un volt?
*NOK: sí xxx amb els meus amics cap a casa amb la família.
*ROB: molt bé.
*NOK: sí.
*ROB: molt bé, i m: quan eres petita e: al Marroc e: a què jugaves?
*NOK: moltes jocs.
*ROB: a molts de jocs?

*NOK: sí.

*ROB: per exemple que me'n pots explicar algun?

*NOK: e: juguem que córrer, saltar.

*ROB: ah saltar corda!

*NOK: saltem diferents maneres aixís.

*ROB: que me'n pots explicar alguna?

*NOK: sí, clar! juguem a un que pot ser sis de m: cinc persones o aixís, dos aixís agafar la corda [?] després <el que> [/] el que el xxx saltar.

*ROB: molt bé, i canteu alguna cançó?

*NOK: sí.

*ROB: sí? amb què la canteu la cançó?

*NOK: no recordo.

*ROB: no te'n recordes de la cançó, molt bé.

*ROB: i t'agradava saltar a corda?

*NOK: sí.

*ROB: ara encara saltes a corda?

*NOK: sí.

*ROB: sí? aquí amb les amigues d'aquí?

*NOK: sí.

*ROB: <molt bé> [/] molt bé.

*ROB: i: per exemple <hi ha algun joc que:> [//] saltar corda es juga al Marroc i aquí també es juga a saltar a corda

*NOK: hm.

*ROB: no? que hi ha algun joc que: al Marroc es jugui i aquí no es jugui?

*NOK: no.

*ROB: no, <són les mateixes> [//] <els mateixos jocs>, potser el que canvia són les cançons.

*NOK: sí.

*ROB: no? al Marroc amb quin: idioma els canteu?

*NOK: àrab.

*ROB: amb àrab, i aquí?

*NOK: amb <atalà> [?].

*ROB: amb espanyol o català.

*NOK: sí <atalà> [<].

*ROB: <no> [>]? molt bé, perfecte.

*ROB: nt i que t'agrada algun joc que aquí per exemple quan eres al Marroc no sabies que existís i quan vas arribar aquí dius +"/.

*ROB: +" uii! aquest joc és molt divertit, m'agrada molt.

*NOK: no, potser caniques.

*ROB: a caniques? al Marroc no es juga a caniques?

*NOK: no.

*ROB: no?

*NOK: només els chicos.

@Comment: riuen.

*ROB: i aquí juga tothom no <a caniques>?

*NOK: ja.

*ROB: estan de moda ara les caniques?

*XXX: xxx.

*ROB: no?

*NOK: potser no.

*ROB: molt bé ja pot ser ara no, molt bé.

*ROB: e m: què t'agradaria fer <de> [/] de gran NOM?

*NOK: doctora.

*ROB: doctora, sí, e: molt bé, com és?

*NOK: no sé però hi ha diferents, pots ser de nens petits.

*ROB: de nens petits, molt bé, no et fa por la sang?

*NOK: no.
*ROB: no? molt bé, que valenta!
@Comment: l'entrevistadora riu.
*ROB: molt bé, i ara imaginem si fossis directora d'aquest institut, del Santa Eugènia, què faries o què canviaries?
*NOK: no sé.
*ROB: per exemple e: vaig anar en un institut i em van dir que farien el pati més gran, que tenien un pati molt petit i plantarien tot ple d'arbres, tu què faries?
*NOK: jo faig xxx més bancs.
*ROB: més bancs.
*NOK: perquè n'hi ha molt.
*ROB: n'hi ha pocs.
*NOK: n'hi ha.
*ROB: sí, molt bé, més bancs, perfecte, i les aules? t'agraden les aules? les classes?
*NOK: sí alguns.
*ROB: t'agraden.
*NOK: <sí> [<].
*ROB: <sí> [>], molt bé, i els professors t'agraden o també en canviaries algun?
*NOK: no.
*ROB: no? t'agraden?
*NOK: sí.
*ROB: molt bé, perfecte.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: ROB observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*NOK: hola.
*ROB: hola.
*NOK: vale, <quan> [/] quan eres petita quins jocs t'agradaria jugar?
*ROB: e: mira m'agradava molt jugar per exemple e: m: amb les meves germanes a botigueres, jo tenia per exemple una botiga de fruita i la meva germana tenia una botiga <de> [//] una peixateria que venien peix i jugàvem a botigueres.
*NOK: nosotras xxx jo quan era petita xxx.
*ROB: sí? també hi jugaves?
*NOK: a l'escondit.
*ROB: és molt divertit.
*NOK: <sí> [<].
*ROB: <sí> [>].
*NOK: m: i el <què> [/] què t'agradaria fer?
*ROB: m: de jugar vols dir?
*NOK: sí.
*ROB: e: ara a botigueres ja no hi jugo.
*NOK: ja.

@Comment: l'entrevistadora riu.
 *ROB: ara per exemple <en el meu:> [//] quan tinc temps lliure vaig amb bicicleta: o vaig amb els meus amics a passejar <o:> [/] o mirar una pel·lícula.
 *NOK: m: molt bé, m: i quin color <t'agradaria> [//] t'agrada?
 *ROB: el color que m'agrada més és el verd.
 *NOK: ah.
 *ROB: el verd clar, no ben bé aquest verd, un verd.
 *NOK: bueno verd.
 *ROB: verd sí.
 *NOK: m: i què t'agrada fer al +...
 *ROB: e m: què m'agradaria ser? e: ara estic acabant d'estudiar, quan acabi d'estudiar doncs començar a treballar de professora de català.
 *NOK: hm.
 *ROB: l'última i ja està.
 *NOK: e: <si via-0tjar> [//] si t'agrada viatjar amb vaixell així?
 *ROB: amb vaixell?
 *NOK: sí.
 *ROB: e: sí, p(e)rò m'agrada més viatjar amb cotxe, p(e)rò: amb vaixell també, hi he viatjat dos vegades.
 *NOK: molt bé.
 *ROB: molt bé, perfecte.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: ROB observer, NOK target_child
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc
 @any de naixement: 1996
 @escola: IES Santa Eugènia, Girona
 @arribada a Catalunya: març de 2010
 NOK: <hi havia un> [//] <hi ha> [/] hi ha un: nen petit i un gos i: una granota [=granata] [] està dins [//] d'un: no, <hi havia> [//] hi ha un nen petit i un gos i: granota està dins del got e: xxx després el nen i el gos <està> [//] estan dormint i la granota <va sortir> [/] va sortir <des del go-0t> [/] des del got m: <quan> [/] quan va despertar <el> [/] el nen i el <go-0s> [/] e: gos van mirar que no està <el> [//] la granota xxx està dins el gos, <van> [/] van buscar xxx per l'habitació buscar i buscar, després vantsortir <des del> [/] des del finestra van saltar i m: i <el got e: va trencar el> [//] el gos va trencar el got que està a sobre del seu cap, després van anar <a un bosque> [//] a un bosc e: i després i hi ha un forat que el nen <està> [//] estava dins mirar <què> [/] què hi ha dins, després va sortir un ratolí e: i el gos està mirant <el> [/] el rusc de abelles, després va trencar aquest rusc i els abelles van córrer <dins de> [//] darrere <del got i el nen> [//] del gos i el nen, m: i després hi ha una pedra.
 *ROB: hm.
 *NOK: e: van pujar <i:> [/] i va sortir cérvol [?].
 *ROB: cérvol.
 *NOK: ah cérvol! va sortir un cérvol i va córrer aixís i el gos va córrer al darrere seu xxx cérvol, i van caure en un riu, després hi

ha: un arbre i al darrere de l'arbre hi ha: els granotes, després
<van> [/] van sentir hi ha un soroll [=sorol] [*], van mirar què hi
ha xxx hi ha els seus fills xxx.
*ROB: molt bé.
*NOK: després va agafar <un:> [//] una petita de granota i va se'n
va cap a casa i la saluda.
*ROB: molt bé
*NOK: xxx.
*ROB: perfecte.
@End

@Font: Win95::-13:0
@UTF8
@Begin
@Participants: ROB observer, NOK target_child
@llengua materna: àrab
@país d'origen: Marroc
@any de naixement: 1996
@escola: IES Santa Eugènia, Girona
@arribada a Catalunya: març de 2010
*ROB: NOM on t'agradaria viure de gran?
*NOK: a Marroc.
*ROB: a Marroc, per què?
*NOK: <perquè> [/] perquè allà <hi ha> [/] hi ha: gent <que conec>
[/] que conec i: m'agrada viure allà.
*ROB: hm, aquí +/.
*NOK: bueno.
*ROB: és bonic, és més bonic que aquí.
*NOK: hm.
*ROB: sí?
*NOK: bueno aquí también [?].
@Comment: riuen.
*NOK: xxx.
*ROB: molt bé, perfecte.
*ROB: i m: què t'agrada més la calor o la fred?
*NOK: calor.
*ROB: la calor, fa més calor aquí o al Marroc?
*NOK: a Marroc.
*ROB: al Marroc fa més calor, i: per tant també per això t'agrada
més:
*NOK: sí.
*ROB: t'agradaria més viure al Marroc no? i: quan fa calor quines
activitats fas?
*NOK: m: vaig al mar i: m: sortir al parc e: fer bueno fem carreres
*ROB: hm.
*NOK: de bicicleta, i: moltes coses.
*ROB: molt bé, i per exemple a l'hivern aquí quan fa fred què fas?
*NOK: fa fred? quedar-se a casa.
*ROB: molt bé.
@Comment: riuen.
*ROB: ho entenc, i a casa <què> [/] què fas?
*NOK: si tinc alguna cosa a fer ho faig, si no tinc miro
l'ordenador, tele.
*ROB: hm.
*NOK: xxx.

*ROB: perfecte, molt bé.
 *ROB: i: ara imaginem m: que ets en una illa perduda, sí? i has de portar dues coses, quines dues coses portaries?
 *NOK: aigua.
 *ROB: aigua.
 *NOK: i:
 *ROB: per què?
 *NOK: perquè sense aigua no podem vevir [?].
 *ROB: hm.
 *NOK: <si> [/] si tinc molta aigua i: potser telèfon.
 *ROB: telèfon.
 *NOK: sí.
 *ROB: hm, per què?
 *NOK: perquè <si> [/] si estic perduda necessito telèfon.
 *ROB: hm.
 *NOK: per trucar i tot això.
 *ROB: perfecte, molt bé.
 *ROB: i: hi ha alguna cosa que et fagi molta il·lusió? algun somni que tinguis?
 *NOK: no.
 *ROB: per exemple nt a mi com li deia a NOM m'agradaria fe:r la volta al món per exemple, tu hi ha alguna cosa que diguis +"/.
 *ROB: +" oh tinc moltes ganes de fer!
 *NOK: ah! bueno ser doctora.
 *ROB: <ser> [//] sí t'agradaria.
 *NOK: sí.
 *ROB: molt bé, per què?
 *NOK: no sé.
 @Comment: l'entrevistada riu.
 *NOK: és que m'agrada fer aixís <per> [/] <per los> [//] e: pels malalts tot això.
 *ROB: hm, t'agrada ajudar a la gent.
 *NOK: sí.
 *ROB: molt bé, perfecte.
 *ROB: i m: després de tot aquest temps que portes a: aquí a l'institut què en penses?
 NOK: xxx perquè ja he vingut aquí no sap parlar res però ara sí i a més a més més coses i: ara estic aprenent anglès i moltes coses e: i tinc nous amics i diferents [=deferents] [] de països i moltes coses m'agrada aquí.
 *ROB: de quins països són els teus amics?
 *NOK: m: Honduras, e: Madrid, xinès, de aquí, i: xxx e: cómo se llama de: és que xxx.
 *ROB: bueno tranquil·la, molt bé, perfecte.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: ROB observer, NOK target_child
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc
 @any de naixement: 1996
 @escola: IES Santa Eugènia, Girona
 @arribada a Catalunya: març de 2010

*NOK: qué te gusta el calor o fred?
 *ROB: e: m'agrada més <el:> [//] la fred.
 *NOK: m: a per què?
 *ROB: perquè <la:> [/] la calor de vegades si en fa molta molta et pots treure totes les coses i encara tens calor, la fred vas posant un jersei, un altre jersei, un altre jersei, un altre jersei, la bufanda, el gorro i després ja estàs bé.
 *NOK: e: a vegades que: t'agrada viatjar a Marroc
 *ROB: hm.
 *NOK: has menjat alguna cosa típica de Marroc?
 *ROB: he menjat cuscús, el cuscús e: després el xxx e: xxx.
 *NOK: xxx.
 *ROB: xxx, el xxx, e: després he menjat hi ha un restaurant marroquí a Girona i fan <un:> [//] uns cigrons <amb> [/] amb no sé què més que són molt bons i després també he tastat e: postres, dolços, pastissos i: p(e)rò no me'n recordo els noms.
 *NOK: hm.
 *ROB: p(e)rò és tot molt i molt bo, els pastissos e: marroquins aquests que porten molts de fruits secs de pistatxo o d'ametlla, m'encanten.
 NOK: sí, e: quan fas gran bueno més gran això e: et vols quedar aquí o viatges a un altre lloc [=loc] [] i quedaràs allà?
 *ROB: e: potser m'agradaria durant una època viure a fora i anar en un altre país per exemple a Itàlia m'agradaria perquè m'agrada molt doncs viure una època allà p(e)rò després tornar.
 *NOK: e: xxx portaràs a l'aigua i de xxx doncs si diu portes alguna cosa más?
 *ROB: què portaria? doncs després potser portaria e: m: algun cosa de menjar perquè amb l'aigua no es pot viure p(e)rò sense menjar res res m: no ho sé i com que no sabem si a l'illa hi ha menjar o no m: no ho sé, a més jo no sé pescar o sigui que no podria pescar peix i no menjo peix tampoc o sigui que: una mica difícil.
 *NOK: sí, m: no sé.
 *ROB: una més va.
 *NOK: e: quin esport t'agrada?
 *ROB: e: m'agrada molt e: pujar muntanyes.
 *NOK: pujar muntanyes?
 *ROB: sí, <anar> [//] fer excursionisme amb la motxilla a l'esquena <i:> [/] i pujar muntanyes.
 *NOK: hm, molt bé.
 *ROB: vinga.
 @End

@Font: Win95::-13:0
 @UTF8
 @Begin
 @Participants: ROB observer, NOK target_child
 @llengua materna: àrab
 @país d'origen: Marroc
 @any de naixement: 1996
 @escola: IES Santa Eugènia, Girona
 @arribada a Catalunya: març de 2010
 *NOK: hi havia un: nen i un gos <des de> [//] en la habitació i: hi ha una granota a dins del got i: després que el nen i el gos e: estan dormint <i: quan> [/] i quan el got i el nen estan dormint la

granota va sortir del got i després d'un temps el: nen <i el got> [/] <i el got> [//] i el gos e: es van despertar i: van mirar qui no està la granota dins del got i després van buscar dins de l'habitació cridant i el gos e: està e: el seu cap [?] dins del got i: després va sortir des del finestra i el gos va saltar i va trencar aquest got i: el nen s'ha enfadat m: <després> [/] e: després d'un temps estaven buscant <en el> [//] dins d'algun bosc e m: i havia un forat a terra i va cridar <el> [/] el gos aixís <i:> [/] i <des-0prés> [/] després surt una rata m: i el nen i el gos <es-0tà> [/] està saltant i havia <un> [/] e: un rusc, està en el arbre, després va saltant aixís i <després> [//] <después> e: [//] després <el:> [//] aquest gos va trencar i va sortir les abelles i va córrer el gos i les abelles xxx córrer <després> [/] després d'ell i el nen està a sobre d'una arbre i havia un forat després va cridant va sortir un mussol <i:> [/] <i quan> [//] i el nen va pujar en una: pedra gran i: quan estava allà e: va sortir una zebra i va córrer i e: han caigut el nen i el gos <a> [/] a sota el riu i quan estaven allà <va> [//] <van> [/] van sentir un soroll i: e: i al final e: van mirar xxx van mirar darrere de l'arbre i havia dos granotes i van sortir els seus fills i al final <va> [/] va agafar el nen una granota petita i quan va anar i va saludar.

*ROB: hm.
*NOK: i ja està.
@End

